

16/04/2009

PROGRAMA ELECTORAL CIU ELECCIONS EUROPEES 2009

INDEX

1.- L'Europa global. Catalunya, porta d'Europa

- a) Fer front a la crisi econòmica des de la Unió Europea
- b) Política monetària i fiscalitat: La Unió Europea com a solució
- c) Infraestructures i logística: El paper de Catalunya a Europa
- d) Mercat comú i competitivitat
- e) Globalització i grans àrees econòmiques
- f) Comerç exterior
- g) Turisme
- h) Política regional i de cohesió
- i) Educació i Universitats
- j) Recerca + Desenvolupament + Innovació
- k) Societat del coneixement
- l) Societat de la informació i telecomunicacions

2.- L'Europa social. Catalunya, compromesa amb l'Estat del benestar

- a) Reptes demogràfics
- b) Lluita contra la pobresa i l'exclusió
- c) Treball i ocupació
- d) Salut pública
- e) Pensions
- f) Immigració: Cooperació, identitat nacional i mobilitat social
- g) Més seguretat: Cooperació judicial i policial
- h) Llengua i cultura
- i) Esports
- j) Família, infància i conciliació
- k) Drets civils i igualtat
- l) Discapacitat
- m) L'Europa de les persones
 - i. Joventut
 - ii. Gent Gran

3.- L'Europa sostenible. Catalunya, Un territori sostenible a Europa

- a) Canvi climàtic
- b) Política agrària i desenvolupament rural
- c) Pesca
- d) Desenvolupament industrial, infraestructures i respecte al territori
- e) Política energètica

- f) Política europea de recursos hídrics

4.- L'Europa democràtica. Catalunya, poble d'Europa

- a) L'Europa dels pobles
- b) L'estratègia catalana de relacions internacionals: Catalunya al món.
- c) L'Europa post Tractat Constitucional Europeu
- d) Regeneració democràtica
- e) Participació i transparència
- f) El rendiment de comptes
- g) Reptes ètics, valors i lideratge
- h) Europa, un actor global: La política exterior, de cooperació, de seguretat i defensa. L'impuls d'una agenda multilateral basada en la llibertat i els Drets humans.

1.- L'Europa global. *Catalunya, porta d'Europa*

a) Fer front a la crisi econòmica des de la Unió Europea.

La crisi financera, constatada amb tota la cruesa a partir de l'agost del 2007, s'ha acabat traslladant-se finalment a l'economia real. Actualment ens trobem en un escenari de recessió mundial, en la que la coordinació i l'acció conjunta supraestatal, estatal i nacional per fer-hi front es fa necessària a tots els nivells.

Catalunya, com totes aquelles realitats polítiques i econòmiques amb característiques pròpies, cal que afronti aquesta situació mitjançant la recerca de propostes i solucions específiques. Només tenint les idees clares, les prioritats ben definides i actuant amb determinació, responsabilitat i decisió es poden trobar respostes als problemes que genera la crisi.

Suport a les empreses i als treballadors

Catalunya és un país de tradició industrial. Té un teixit empresarial propi que cal preservar. La crisi econòmica té dimensions globals i la problemàtica de moltes de les nostres empreses és semblant a la d'altres territoris. No obstant, el mapa industrial i productiu català té característiques pròpies que obliguen a prestar-hi una atenció acurada per garantir-ne la seva supervivència. Catalunya ha fet bandera històricament del seu teixit industrial. Catalunya, amb les transformacions que siguin necessàries, vol seguir amb la tradició industrial que l'ha portada a l'avantguarda del desenvolupament.

Són múltiples i diversos els factors que han contribuït a provocar la situació que estem vivint, però caldria fer èmfasi especialment en la relaxació i relativització de les maneres d'actuar en el sistema financer. Maneres que han acabat afavorint la recerca del màxim benefici enlloc d'una gestió acurada del risc. La pèrdua progressiva de valors i d'ètica en la gestió d'algunes companyies i institucions han estat una de les causes fonamentals de la pèrdua de confiança global. Perquè, si abans les crisis econòmiques tenien una dimensió fonamentalment estatal o subestatal, ara tenen una dimensió global, fruit de les interdependències que provoca la globalització.

Ens trobem en una situació on s'han produït diverses errades en el mercat, però cal remarcar que no és una crisi del sistema de mercat. Enlloc podem trobar creixement econòmic sense economia de mercat. Les errades del mercat es corregeixen amb polítiques públiques acurades, no amb el recurs a una excessiva intervenció governamental. CiU creu en una economia al servei de les persones, és des d'aquesta lògica que defensa una economia social de mercat.

Ens cal fer front, conjuntament amb la resta de pobles europeus, a la situació econòmica actual per evitar la temptació de caure en el proteccionisme interior i assumir mesures aïllades que acabarien dificultant la sortida al problema.

La crisi econòmica té rostres. És el de totes aquelles persones que es queden sense feina, el de totes aquelles famílies que queden en una situació complexa per fer front al pagament dels seus deutes, el d'aquells emprenedors i empresaris que es veuen obligats, tot i la correcta gestió del seu negoci, a tancar les seves empreses.

L'acció política ha de donar resposta a la necessitat de les persones. Cal garantir la

supervivència del màxim nombre possible d'empreses, ja que són aquestes les que ajuden a crear riquesa i ocupació, però alhora cal dur a terme totes aquelles accions que permetin alleugerir les situacions complicades que es deriven pel fet de perdre el lloc de treball.

Rellançament de l'estratègia de Lisboa

La Unió Europea disposa des de l'any 2000 d'un marc estable de desenvolupament basat en l'estratègia de Lisboa, que té la voluntat de fer de la Unió Europea l'economia més competitiva del món i arribar a nivells de màxima ocupació al voltant del 2010. Des de Convergència i Unió creiem que els objectius que marca l'estratègia de Lisboa segueixen essent vàlids i que cal rellançar i aprofundir en les iniciatives i propostes que permetin assolir nous reptes.

Cal seguir bastint l'estratègia en tres pilars fonamentals:

- Un pilar econòmic que permeti la transició cap a una economia competitiva, dinàmica i basada en el coneixement.
- Un pilar social que permeti modernitzar el sistema social europeu gràcies a la intervenció en la formació i qualificació de les persones i en la lluita contra l'exclusió social.
- Un pilar ambiental que faci èmfasi en la necessitat de que el creixement econòmic no es produeixi a costa del malbaratament i destrucció dels recursos naturals.

La situació de crisi econòmica ens ha de permetre, en coherència amb el pilar ambiental del tractat de Lisboa, analitzar aquells models productius no respectuosos amb el medi natural i desenvolupar mesures per ajudar a les empreses i als particulars a adaptar-se als reptes que la nova consciència ambiental global ens proposa.

Els nous reptes ambientals que es deriven del canvi climàtic plantegen la necessitat de transformacions econòmiques que permetin donar resposta al futur del planeta.

L'economia verda és l'aposta econòmica del futur. L'economia sensible al creixement sostenible, aquella economia que premia els esforços d'adaptació de tots els progressos al medi ambient, sense necessitat d'aturar res. L'economia que combat el canvi climàtic sense necessitat de paralitzar el progrés, com pretenen d'altres.

La Unió Europea hauria de seguir el camí de la nova administració dels Estats Units i definir un nou pla d'infraestructures energètiques on es prioritzin les energies no contaminables. Aquest pla hauria de definir també polítiques de suport i ajut a les empreses d'automoció per innovar i produir vehicles híbrids i de baix consum de combustibles.

L'economia verda pot ser un dels motors que permetin crear nova ocupació i salvar algunes empreses en l'actual situació de crisi econòmica. Cal afavorir, amb les desgravacions fiscals necessàries, aquelles empreses que prioritzin la inversió en elements destinats a satisfer millores ambientals. Cal fer de l'educació ambiental un dels nous pilars de l'economia verda.

Aquests nous plantejaments trencarien també amb un pensament instal·lat majoritàriament en la societat, aquell que diu que és incompatible el progrés econòmic i social amb el respecte al medi natural. Impulsar una alternativa que faci conciliables els dos plantejaments no és només necessari, és un repte imprescindible per al nostre futur.

Transparència i regulació dels mercats financers: L'acció multilateral

Europa ha de ser un dels referents mundials per a la sortida de la crisi actual.

La demanda de màxima transparència i la correcta regulació del sistema financer internacional ha de ser una de les prioritats dels propers anys. La lluita contra els paradisos fiscals ha de ser un clar exemple en la lluita per la transparència.

Cal recuperar la confiança de la ciutadania en el sistema financer internacional. Cal garantir que la liquiditat arribi a les famílies i a les empreses. Cal trobar aquelles mesures, que defugint un excessiu intervencionisme, permetin una millor regulació del sistema. Cal afavorir un creixement ordenat davant la recerca màxima de beneficis a qualsevol preu.

Convergència i Unió prioritzarà des del Parlament Europeu el desenvolupament d'aquests eixos per fer front a la complexa situació econòmica.

PROPOSTES

1. Portarem a l'Europarlament un pla europeu de mesures per fer front a la crisi econòmica.
2. Promourem el marc legal necessari per a una millor regulació i control del sistema financer.
3. Implementarem l'extensió de les prestacions socials derivades de la desocupació als autònoms, especialment afectats per la crisi econòmica.
4. Portarem a l'Europarlament mesures per a que el sistema financer garanteixi la liquiditat necessària per al funcionament ordinari d'empreses i particulars, condicionant els ajuts a les entitats financeres a l'afluència del crèdit sobretot al teixit empresarial de pimes i autònoms, principals artífexs de l'economia productiva a Catalunya.
5. Impulsarem la creació d'un fons de rescat europeu per a empreses i institucions financeres, especialment per donar suport a sectors industrials estratègics.
6. Impulsarem un major control i regulació dels paradisos fiscals existents a Europa.
7. Desenvoluparem un pla estratègic per ajudar a la transformació del sector de l'automòbil, afavorint la recerca i el desenvolupament per a la fabricació de vehicles més eficients i menys contaminants.
8. Promourem el codi de bones pràctiques entre les autoritats locals i regionals i el conreu de l'esperit emprenedor des dels centres educatius tot garantint el seguiment del pla d'implantació de la Small Business Act, utilitzant la xarxa ENN (Enterprise Europe Network).
9. Defensarem al Parlament Europeu el model propi industrial de Catalunya.

b) Política monetària i fiscalitat: La Unió Europea com a solució.

L'Euro ha esdevingut des de fa un temps la moneda única de gran part de la Unió Europea i el Banc Central Europeu el responsable de la seva política monetària. L'eficàcia d'aquest organisme i l'encert en les seves polítiques són una de les claus que han de permetre tornar a

les èpoques de creixement econòmic. Convergència i Unió treballarà per garantir la màxima eficiència dels organismes amb els que s'ha dotat la Unió Europea per a la seva política monetària.

La necessitat d'alguns estats a recórrer excessivament al dèficit públic per fer front a les necessitats derivades de la crisi pot acabar qüestionant el Programa d'Estabilitat i Creixement per Europa. La necessària flexibilitat per fer front a la crisi econòmica no ha de ser excusa per a la generació de dèficits excessius que poden acabar perjudicant la futura marxa de l'economia.

Convergència i Unió promourà que el Parlament Europeu adopti mesures per garantir l'eficiència de la despesa pública. El recurs al dèficit públic ha d'anar acompanyat de la necessària reordenació de la despesa pública i d'una clara definició de prioritats que permeti estalviar tota aquella despesa supèrflua i innecessària per afrontar les prioritats econòmiques i socials del moment actual.

També en aquest sentit, Convergència i Unió promourà des del Parlament Europeu una decidida acció política per tal de que des d'aquest organisme s'adoptin recomanacions relatives als processos pressupostaris dels estats membres. Recomanacions que situïn límits, si més no morals, a l'arbitrarietat en matèria de política econòmica i pressupostària dels Estats membres.

La Unió Europea ha de poder garantir que totes les realitats subestatals que en formen part tinguin garantit un marc d'actuació política basat en la ètica i el respecte als drets dels ciutadans pel que fa a la correcta distribució dels recursos públics.

La política fiscal és una de les competències de la que disposen els estats per fer política econòmica i garantir la competència en el marc de la Unió Europea. Des del Parlament Europeu cal vetllar per la coherència de les polítiques fiscals dels estats membres, per tal d'evitar distorsions en la competència i per orientar-les cap a la millora de la competitivitat.

En l'actual situació de crisi econòmica cal reduir la fiscalitat indirecta de tots aquells productes i serveis bàsics pels ciutadans que incideixen directament en la qualitat de vida quotidiana dels ciutadans de la Unió. Caldrà també estudiar estímuls fiscals per a determinats sectors productius per tal d'estimular el consum. Sectors que s'estan veient clarament afectats per la magnitud d'aquesta crisi econòmica.

Una de les queixes que més sovinteja en relació a la Unió Europea és la necessitat de reduir les traves administratives. Cal una finestreta única a Europa per a les empreses i reduir al màxim la burocràcia en el moviment de recursos públics europeus.

Convergència i Unió vetllarà per la simplificació dels processos administratius per garantir una reglamentació pública moderna i ben estructurada que protegeixi l'interès públic sense suposar càrregues innecessàries per a particulars i empreses.

PROPOSTES

1. Definirem un pla de racionalització de la despesa pública per evitar endeutaments públics que frenin els futurs creixements econòmics.
2. Reduirem l'IVA dels productes i serveis educatius, culturals, de salut i socio-sanitaris.

3. Defensarem un pla d'estímuls fiscals per estimular el consum en determinats sectors productius estratègics.

c) Infraestructures i logística: El paper de Catalunya a Europa

L'economia catalana té potencialitats de futur. Les perspectives que Catalunya pugui ocupar un lloc destacat en el panorama econòmic europeu i mundial hi són, però hi ha un element imprescindible perquè aquest escenari es pugui fer realitat. Catalunya ha de dur a terme una inversió molt important en matèria d'infraestructures, ja no només per posar al dia el país i compensar el dèficit acumulat, sinó per avançar-se i situar-se entre els països més ben posicionats.

Cal afrontar, per tant, la construcció de noves infraestructures interiors, que haurien de permetre vertebrar millor el país en tots els sentits, però també aquelles infraestructures que ens han d'oferir la possibilitat de relligar-nos millor amb Europa. També caldrà treballar per una millor integració dels diferents modes de transport.

És evident que les infraestructures són essencials per al desenvolupament econòmic d'un país, per poder ser competitius. Però en el cas de Catalunya, encara ho són més tenint en compte l'oportunitat de futur que se'ns planteja. Àsia és la fàbrica del món, Europa el gran mercat, el Mediterrani pot esdevenir el mar més important quant al comerç. I la costa d'Alacant a Palamós pot ser i de fet ja comença a ser la millor porta d'entrada a Europa.

En aquests moments, l'eix entre València-Barcelona-Marsella-Lió ja és l'onzena megaregió del món, és a dir, una unitat natural de creació de riquesa que supera les fronteres naturals i polítiques. Però si realment volem configurar correctament aquesta megaregió, si aspirem a convertir l'arc mediterrani i de manera especial Catalunya en la porta d'entrada de mercaderies a Europa, és imprescindible articular unes infraestructures molt potents i competitives que ens acostin a la resta del continent i que permetin donar sortida a l'activitat logística. En aquest sentit, pren una importància vital el corredor mediterrani, sobretot en el seu vessant ferroviari. Aquest corredor és el que ha de fer possible el desenvolupament de l'activitat logística al nostre país i el trasllat dels productes manufacturats cap als mercats europeus el més ràpid possible.

Precisament pel seu caràcter estratègic, la implicació de la Unió Europea a l'hora de determinar com a prioritari aquest corredor és la que pot permetre el seu impuls quan abans millor. Així, cal tenir present que l'any 2010, el Parlament europeu fixarà els corredors ferroviaris prioritaris i està clar que si volem que el corredor mediterrani hi sigui, cal que algú amb prou força i veu pròpia pugui defensar els interessos de Catalunya a Europa.

Està clar que tot i la importància d'aquest corredor, les necessitats en infraestructures són molt més àmplies i n'hi ha moltes d'altres també de prioritàries. És el cas, per exemple, dels aeroports catalans, i especialment de l'aeroport del Prat. La gestió des de Madrid per part d'AENA –l'últim model de gestió aeroportuari soviètic- ens porta a l'escanyament absolut del nostre potencial. La prioritat és clara: trencar aquest model centralitzat anacrònic i dotar cadascun dels aeroports catalans d'una gestió individualitzada que els permeti desenvolupar-se al màxim. L'experiència a Europa ha demostrat que la gestió descentralitzada dels aeroports és molt més eficient.

En aquest sentit, cal treballar per convertir l'aeroport del Prat en un *hub* intercontinental que obri noves perspectives de negocis i de turisme d'alt valor afegit a Catalunya. Cal tenir

present, per exemple, que Barcelona està en disposició de convertir-se en el primer port del món en tràfic de creuers l'any 2011, escenari que requereix un aeroport amb vols directes a Estats Units i la Xina.

Així mateix, cal connectar els aeroports del Prat, Girona, Reus i Alguaire a través del tren de gran velocitat per afavorir la seva complementarietat.

En síntesi, si volem situar l'economia catalana a la primera divisió potencial és necessari que les infraestructures estiguin al mateix nivell. No hi ha cap país del món amb una economia pròspera que no tingui unes infraestructures igualment capdavanteres.

PROPOSTES

1. Treballarem perquè la Unió Europea elabori un nou Pla d'Infraestructures Europeu que permeti un desenvolupament harmònic i coordinat de les infraestructures bàsiques. Aquest nou pla hauria de comprometre cadascun dels estats membres a desenvolupar les actuacions que els pertocin en els terminis fixats i hauria de fixar la contribució al seu cofinançament per part de la Unió Europea.

2. Desenvoluparem un fons per cofinançar les infraestructures previstes en el Pla Europeu pel fet de tractar-se d'eixos que facilitin la connectivitat amb la xarxa europea.

3. Potenciarem el corredor mediterrani viari i ferroviari (València – Barcelona – Mòntpeller – Lió – Milà / París) per millorar la connexió de Catalunya amb els principals eixos viaris i ferroviaris d'Europa.

4. En el marc d'aquest Pla d'Infraestructures Europeu, farem que el corredor ferroviari mediterrani sigui considerat un dels eixos prioritaris de la Unió Europea l'any 2010 i fer possible d'aquesta manera que Catalunya pugui esdevenir la porta d'entrada de les mercaderies al continent.

5. Farem més permeables els Pirineus a través del desenvolupament de nous corredors de menor capacitat, però necessaris per millorar les condicions de mobilitat de la UE. El corredor mediterrani ha d'estar complementat per un corredor de la Catalunya central (Barcelona – Manresa – Puigcerdà – Rotterdam) i un corredor de ponent (Tortosa - Lleida – Val d'Aran – Tolosa de Llenguadoc – París). Així mateix, millorarem les vies de comunicació transfrontereres, des de Portbou a Les, cosa que permetrà el desenvolupament d'aquestes zones i una major relació entre la Catalunya sud i la Catalunya nord i Occitània.

6. Treballarem perquè l'Estat francès, a través de l'impuls europeu, acceleri les obres de construcció del tram de la línia d'alta velocitat entre Perpinyà i Mòntpeller per tal que Catalunya quedi connectada a Europa en el menor temps possible.

7. La Generalitat ha de liderar la gestió dels aeroports catalans, que configuraran el sistema aeroportuari de Catalunya. Cadascun dels aeroports ha de poder ser gestionat de manera individualitzada i professionalitzada de manera que permeti la presa de decisions específiques i adaptades a les seves necessitats.

8. Farem dels ports catalans la porta d'entrada de mercaderies a Europa. Paral·lelament, caldrà avançar en la construcció de ports secs o centres intermodals de mercaderies.

9. Defensarem el Short Sea Shipping o navegació de cabotatge, pel que significa de disminució

del trànsit a les grans xarxes viàries europees, i per tant, de millora mediambiental i de competitivitat. Per afavorir-ho, apostarem per mesures com l'Ecobono o bonificació a les empreses que transporten el seus productes per via marítima, tal com ja fa Itàlia.

10. Afavorirem que els ports catalans acullin noves línies marítimes estables (autopistes del mar) per millorar les nostres connexions amb els ports del mediterrani.

11. CiU creu que l'aplicació de la Directiva Eurovinyeta a l'Estat Espanyol és una oportunitat per a homogeneïtzar els qui paguem peatge i els qui no ho fan. En cap cas, però, la transposició de la Directiva pot suposar cap mena d'increment de la pressió fiscal al sector del transport per carretera.

12. Treballarem per la unificació en tot l'espai europeu de la senyalització viària. Així mateix, proposarem l'homogeneïtzació de la normativa de seguretat viària per a tots els estats membres.

13. En l'àmbit del transport per carretera, treballarem per l'homologació de les condicions de seguretat, treball i dels vehicles a tota l'àrea de la Unió.

14. Principals infraestructures necessàries per connectar Catalunya amb la resta d'Europa:

CORREDOR DE GRAN CAPACITAT: Corredor Mediterrani

Ferrovíaries:

- Connexió TGV Estat francès – Barcelona – València. (Inclòs traçat pel Vallès).
- Nova connexió ferroviària segregada: Port de Tarragona – Port de Barcelona – Catalunya Nord pel transport de mercaderies: ample europeu, terminals intermodals al port de Barcelona, al port de Tarragona i als ZAL del Prat i del Far Vilamalla. Trams principals a executar:
 - Tram en ample UIC especialitzat per mercaderies Port de Tarragona – Variant de Reus – Nou corredor Reus – Roda (variant mercaderies Tarragona).
 - Ample UIC especialitzat per mercaderies Roda – Castellbisbal – variant de Martorell.
 - Construcció nou accés ferroviari Port de Barcelona.
 - Ample UIC tercer rail a l'actual línia d'ample ibèric en el tram comprès entre El Papiol i Mollet del Vallès.
 - Construcció d'una nova via amb ample UIC al costat de les dues vies actualment existents amb ample ibèric entre Mollet del Vallès i Sant Celoni, per a trànsit de mercaderies.
 - Variant per mercaderies a Girona.
 - Incorporació del tercer rail UIC a l'actual línia d'ample ibèric en el tram compromès entre Girona i Vilamalla.
 - Construcció d'un tercer rail UIC a l'actual línia d'ample ibèric en el tram comprès entre Figueres i Portbou. D'aquesta manera, la sortida de les mercaderies cap a la frontera tindria dues opcions (El Pertús i Portbou).
- Construcció d'una estació del TAV a l'Aeroport de Girona, a Vilobí d'Onyar.

Viàries:

- Autovia del Mediterrani (desdoblament N-340 – B-40 (Abrera-Granollers) – N-II fins a la Catalunya Nord), eliminant el Maresme (C-32) com a via de pas preferent.
- Construcció del Quart Cinturó Terrassa - Granollers (autovia 3+3).
- Nou accés viari Port de Barcelona.

Aeroportuàries:

- Construcció nous accessos ferroviaris per a les dues terminals de l'Aeroport del Prat i per a les estacions intermodals.
- Construcció de la ciutat aeroportuària de Barcelona que incorpori hangars de gran volum per oferir servei tècnics a avions de gran envergadura i sigui la llavor d'un clúster d'indústria aeronàutica.

Portuàries:

- Creació d'un Consorci Intermodal per garantir a comoditat (intermodalitat eficient) dels centres intermodals (ferrocarril/port /carretera). És un avantatge competitiu que poques ciutats europees tenen.
- Ampliació dels serveis del port de Barcelona (horaris, PIF, intermodalitat).
- Reforç de la plataforma logística del Port de Tarragona (horaris, serveis, intermodalitat).
- Ubicació i construcció d'un Moll sec del Port de Barcelona.
- Potenciació del Port de Palamós com a port turístic.

SEGON CORREDOR: Corredor Catalunya Central

Ferrovitàries:

- Desdoblament – condicionament Barcelona- Vic- Ripoll- Puigcerdà.

Viàries:

- Xarxa Bàsica d'Autovies de Catalunya (2+2): Desdoblament Eix del Llobregat, desdoblament Eix Ter (Vic – Ripoll – Túnel de Toses).

Aeroportuàries:

- Impuls d'un aeroport per a vols privats amb accessos ràpids a zones d'interès econòmic.

TERCER CORREDOR: Corredor de Ponent

Ferrovitàries:

- Estudi enllaç línia Lleida – La Pobla amb l'Estat francès.

Viàries:

- Xarxa Bàsica d'Autovies de Catalunya (2+2): Desdoblament Eix de l'Ebre (Amposta-Lleida), desdoblament itinerari Lleida - Val d'Aran.
- Nova connexió dels Pallars: Eix Diagonal del Pirineu (Artesa de Segre – Pont de Suert) Túnel de Comiols / Túnel de Perbes.

Aeroportuàries:

- Construcció Aeroport del Pirineu.
- Connexió ferroviària Aeroport d'Alguaire.

Portuàries:

- Desenvolupament del port dels Alfacs/Alcanar com a port comercial.

EIXOS TRANSVERSALS DE CONNEXIÓ

Ferrovies:

- Desdoblament – condicionament línia Lleida – Mollerussa – Tàrrrega – Cervera – Manresa, amb ramals Manresa - Martorell i Cervera – Martorell, via Igualada.

Viàries:

- Xarxa Bàsica d'Autovies de Catalunya (2+2): Desdoblament Eix Transversal.
- Finalització desdoblament (2+2) itinerari Vic – Olot – Figueres.
- Condicionament i millora Eix Pirinenc (N-260) en els següents trams: Xerallo i el Pont de Suert, entre Sort i la Seu d'Urgell, la variant de Ripoll i Figueres-Llançà.
- Nova connexió desdoblada Port de Tarragona – Cantàbric: Tarragona - Mòntblanc – A-2.
- Permeabilització peatge de l'AP2 de Lleida a Mòntblanc.

d) Mercat comú i competitivitat

Europa, com a realitat en canvi constant i en un món globalitzat, ha d'enfrontar-se a nous reptes: la mundialització de l'economia, l'evolució demogràfica, el canvi climàtic, l'abastiment d'energia i fins i tot a noves amenaces per a la seguretat

Els Estats membres no estan en condicions d'afrontar en solitari tots aquests nous reptes. Només l'esforç col·lectiu a escala europea permetrà fer-ho. Per tal d'assolir-ho, Europa s'ha de modernitzar.

Calen instruments eficaços i coherents adaptats no només al funcionament d'una Unió que recentement s'ha ampliat de 15 a 27 membres, sino també a les ràpides transformacions del món actual.

Calen actuacions decidides i innovadores que donin resposta a la situació actual de crisi econòmica, que siguin útils per crear riquesa i repartir-la solidàriament i a la vegada que fomentin la creació d'ocupació en una Europa que ha de sortir de la crisi en una posició enfortida.

A Convergència i Unió donem un decidit suport a l'Economia productiva com a font de generació de riquesa i ocupació i a totes aquelles mesures que incideixin en el dinamisme de les empreses. Apostem pel model de comerç urbà de petita i mitjana empresa que permet preservar un model de creació de riquesa i ocupació com a exponent de la iniciativa i del caràcter emprenedor del nostre país. Volem potenciar a Europa el model de ciutat mediterrània, dinàmica i convivencial vertebrada a l'entorn del comerç, fent de Catalunya el referent a la resta d'Europa.

Apostem per l'adopció de mesures en el sí de la UE que potenciïn la creació i desenvolupament d'empreses innovadores, i per polítiques que permetin liderar el creixement econòmic i afrontar la internacionalització en un entorn macroeconòmic estable.

Incidirem en polítiques que reverteixin de manera directa en benefici de les empreses i agents socials de Catalunya, per tal que la nostra economia es pugui equiparar amb la de les més desenvolupades d'Europa. Cal tenir també en compte el model de comerç urbà de proximitat, com a model de font de redistribució de la renda i de creació i manteniment de treball autònom.

Europa necessita poder comptar amb un mercat interior complet i plenament funcional. Calen bons sistemes de protecció social, educació i serveis sanitaris de qualitat i xarxes públiques

eficaces. Els serveis públics han també d'estimular la competitivitat de l'economia i contribuir a augmentar la taxa d'ocupació.

L'objectiu de Convergència i Unió és contribuir a fer que Europa sigui capaç d'un creixement econòmic durador i sostenible, acompanyat d'una millora quantitativa i qualitativa de l'ocupació i una major cohesió social.

PROPOSTES

1. Treballarem per aconseguir incrementar la capacitat productiva de la nostra economia, mitjançant la innovació i el desenvolupament tecnològic.
2. Apostarem per la creació d'empreses i el foment de l'esperit empresarial, com a accions que reforçaran la productivitat i consolidaran un procés de creixement econòmic sostingut.
3. Impulsarem el desenvolupament dels criteris que recull la Directiva de Serveis en el Mercat Interior.
4. Vetllarem per una major especificació de la Directiva de serveis pel que fa a la regulació del comerç detallista.
5. Treballarem per a que la Unió Europea adopti les mesures necessàries per tal de fer possible el desenvolupament de les directives protecció del comerç malgrat no haver-se efectuat la transposició de la corresponent directiva a les legislacions dels Estats membres.
6. Treballarem pel desenvolupament d'un programa europeu específic que potenciï el comerç als centres històrics dels pobles i ciutats d'arreu d'Europa, amb suport específic per a la implantació de les petites i mitjanes empreses, per a la renovació dels establiments, les actuacions de millora de l'urbanisme comercial i la potenciació del comerç rural als petits municipis.
7. Proposarem l'harmónització legislativa i fiscal de la normativa de transacció de mercaderies, en virtut del qual un producte legalment comercialitzat en un Estat membre, ha de poder-se comercialitzar en qualsevol altre estat, malgrat no compleixi els requisits tècnics de l'àrea de destí.
8. Garantirem l'arribada de serveis universals a tots els territoris. Els organismes reguladors han de garantir la competència i les condicions d'accés als serveis d'interès públic, mes enllà d'estrictes criteris econòmics i de rendibilitat.
9. Seguirem treballant per la dotació d'infraestructures productives per a la competitivitat de les empreses.
10. Apostarem per la formació dels treballadors i treballadores en tots els àmbits, la reglada, la continuada i l'ocupacional.
11. Fomentarem accions que millorin la competitivitat de les nostres empreses com a factor clau per augmentar la productivitat i potenciar els factors que la impulsen, incentivant la inversió en tecnologia, establint mecanismes per a una major cooperació

pública-privada en sectors clau com el mercat de l'energia, el transport de mercaderies o les telecomunicacions i simplificant els tràmits burocràtics i administratius en la creació d'empreses.

12.Fomentarem del suport financer a les empreses de nova creació i que generin major valor afegit.

13.Seguirem impulsant l'harmónització de les polítiques fiscals dels estats membres.

14.Treballarem per evitar aquells ajuts d'Estat a les empreses que vulnerin les polítiques de defensa de la competència, especialment en els casos de captació d'inversions per part dels nous Estats membres.

15.Treballarem per aconseguir una agenda ambiciosa d'investigació i innovació camí del 3% del PIB en matèria de despesa en R+D.

16.Treballarem per incrementar la capacitat d'innovació de les PIMES facilitant l'accés a la tecnologia i al finançament, aportant serveis de suport a la innovació i estimulant el desenvolupament de xarxes i grups.

17.Convergència i Unió buscarà les complicitats per la creació d'un estatut específic per a les microempreses, enteses com a aquelles empreses de petita dimensió i que mantenen una potencialitat de creixement i de futur.

18.Convergència i Unió proposarà davant la comissió Europea el desenvolupament d'un reglament específic per a les microempreses de caràcter artesà, per tal de possibilitar la posada en marxa de programes i iniciatives que donin resposta a les seves necessitats reals.

f)Globalització i grans àrees econòmiques

Europa ha de jugar un paper protagonista en aquest món multipolar. Per població, pes econòmic, història, economia i valors, la Unió Europea serà segur un dels principals actors del nou món multipolar, on ha de jugar un paper competitiu a nivell econòmic, solidari socialment i mediador en cas de conflictes, exportant els seus principis socials i econòmics, amb el model europeu de l'estat del benestar al capdavant.

La Unió Europea no pot ser un subjecte passiu davant la globalització i les grans àrees econòmiques mundials que intervenen en ella.

Considerem la globalització en el seu conjunt, tant a nivell econòmic, social com cultural com un fet positiu.

El lliure comerç, la interacció entre distintes cultures, la lliure circulació de persones i el coneixement i respecte als fets diferencials socio-culturals a escala mundial son factors que fan evolucionar el món en un sentit positiu estenent la democràcia, el benestar i els drets humans arreu.

A nivell econòmic, el lliure comerç, amb totes les seves mancances i dificultats, està possibilitant la creació de riquesa i desenvolupament a moltes àrees del denominat tercer món.

No obstant, els estats, les grans àrees econòmiques i les organitzacions internacionals han de vetllar per garantir que la globalització sigui de progrés i riquesa i no de pràctiques que vulnerin els drets humans, la democràcia i el lliure comerç.

La Unió Europea, actor privilegiat davant d'aquest procés globalitzador, no pot jugar un paper passiu de simple espectador. No només ha de promoure un model de globalització just a favor de la cohesió i desenvolupament a escala global, sinó que també ha de defensar-se davant de pràctiques globalitzadores que poden anar en perjudici dels seus propis ciutadans o de tercers països.

La UE ha donar exemple però també ha de exigir un model globalitzador just i equitatiu arreu del món instaurant mecanismes i regulacions que penalitzin les males pràctiques.

PROPOSTES

1. Convergència i Unió apostarà per una globalització positiva, econòmica, de la democràcia, dels drets humans, del respecte al medi ambient, a la persona i als fets diferencials.
2. CiU aposta per la globalització de valors com el model de benestar europeu.
3. Defensarem que la globalització suposi una oportunitat per als països sotsdesenvolupats o en vies de desenvolupament.
4. Defensarem que la globalització suposi una millora de la competitivitat econòmica, els beneficis de la qual han d'arribar a tothom.

g) Comerç exterior

El comerç internacional és un dels àmbits al món on la Unió Europea ja actua amb competència exclusiva, per damunt o en representació de tots els seus Estats membres.

Defensem una visió del comerç internacional essencialment multilateralista, enlloc d'una suma d'acords bilaterals. Davant del descrèdit que ha patit l'Organització Mundial del Comerç pels reiterats fracassos de la ronda negociadora de Doha, des de Convergència i Unió compartim la necessitat de potenciar i fer respectar l'Organització Mundial de Comerç com a instrument útil per fer progressar una creixent liberalització dels intercanvis comercials internacionals, amb la facultat de resoldre possibles conflictes de forma eficaç. El lliure comerç permet l'accés del món en desenvolupament a l'economia mundial si es basa en criteris de justícia i dóna a tots els pobles la possibilitat de gaudir dels beneficis que comporta la globalització. Ofereix la possibilitat d'una economia més oberta al canvi tecnològic i al desenvolupament, a la creació de noves ocupacions i a la inversió, així com a noves idees i contribucions.

En un moment en què la crisi econòmica global pot atacar els fonaments de la integració comercial multilateral i pot impulsar polítiques proteccionistes, des de Convergència i Unió ens oposem rotundament a qualsevol procés de desintegració comercial i apostem per continuar

impulsant acords multilaterals de lliure comerç com a garantia del progrés social mundial.

A llarg termini, el comerç ha de tenir també un lloc primordial en la cooperació per al desenvolupament. A la Unió Europea i a altres zones del món desenvolupat els correspon una important responsabilitat a l'hora d'impulsar activament la supressió dels obstacles comercials existents avui en perjudici del món en desenvolupament. Aquesta supressió no pot anar en contra de la necessària homologació dels productes provinents de països no comunitaris, en matèria de salut pública, consum i seguretat del producte així com la seva adequació a la normativa comunitària.

Els països en desenvolupament han d'incorporar-se més eficaçment al sistema econòmic mundial, eliminant, per a fer-ho possible, les barreres comercials i obrint així els mercats de la UE a l'exportació procedent del món en desenvolupament.

S'han de proporcionar molts més recursos i assistència als països en desenvolupament, de manera que aquests estiguin més ben preparats per defensar els seus propis drets en el si de l'Organització Mundial del Comerç.

La responsabilitat europarlamentària en la presa de decisions en assumptes comercials internacionals haurà de ser més gran, garantint que els negociadors de la Comissió Europea se sotmetin regularment al control parlamentari, que el Parlament Europeu accedeixi regularment als procediments del Consell i que exerceixi la seva competència d'emetre dictamen conforme a la celebració d'acords comercials de l'OMC en els quals participi la UE.

PROPOSTES

1. Continuarem lluitant contra el proteccionisme comercial en la línia de les conclusions de la Cimera del G-20 a Londres del passat mes d'abril de 2009.
2. Continuarem impulsant el procés de liberalització del comerç internacional en el si de l'Organització Mundial del Comerç (OMC) i de les rondes de Doha.
3. Vetllarem per la necessària incorporació als mercats globals dels països en vies de desenvolupament, per tal que puguin desenvolupar-se i sortir de la pobresa.

h) Turisme

El sector turístic és un dels principals sectors de l'economia europea en general i de l'economia catalana en particular. A Catalunya, la indústria dels viatges ha demostrat la seva solidesa en anteriors contextos de dificultat. El posicionament de Catalunya com a destí turístic ha fet possible un millor comportament d'aquest sector i ha contribuït a atenuar els efectes de la crisi sobre el PIB i l'ocupació.

També en l'esdevenidor immediat el turisme ha de convertir-se en un element d'estabilitat i contribuir decisivament a la creació i el manteniment de llocs de treball, tant directes com indirectes.

Catalunya és actualment un destí turístic consolidat que ofereix una gran diversificació de paisatges i productes turístics i una oferta d'allotjament i restauració quantitativament i qualitativament rellevant, alhora que darrerament ha mostrat símptomes d'esgotament en algun àmbit, sobretot per la concentració i saturació turístics en uns pocs destins concrets, per

la manca d'infraestructures que connectin correctament el conjunt del país.

Per fer front als nous destins emergents competidors, externs a la UE, Catalunya ha de potenciar la seva imatge de destí turístic capdavanter, assolint nivells d'infraestructures, serveis i seguretat al més alt nivell europeu, que es constitueixin un avantatge competitiu diferencial i esdevinguin un factor de decisió rellevant en l'elecció del nostre país. Ens cal crear un segell de Qualitat de Turisme Europeu que inclogui un barem estandaritzat, i que permeti parlar de l'Europa del turisme arreu del món, garantint qualitat d'oferta de restauració, patrimoni (conservació), hosteleria i infraestructures...

Per aquest motiu, l'acció de Convergència i Unió davant les institucions europees es centrarà en promoure iniciatives que afavoreixin el desenvolupament i la consolidació dels nostres productes turístics, el coneixement i el prestigi de les nostres marques turístiques consolidades, l'avantatge competitiu que comporten els alts nivells de serveis i seguretat i la prioritització de les infraestructures que permetin connectar tot el país.

PROPOSTES

1. Programes interregionals per a la identificació de recursos turístics i la seva conversió en productes turístics, sobre la base de les iniciatives conjuntes, el suport mutu i l'intercanvi d'experiències, així com el suport a la promoció i a la comercialització dels productes turístics interregionals. Aquests programes han d'esdevenir un factor de cooperació entre emprenedors i institucions de diversos estats membres i un element clau per facilitar l'equilibri territorial arreu de la UE.
2. Farem iniciatives per afavorir el posicionament de les marques turístiques europees consolidades, tant en el mercat interior com en els mercats exteriors, que es concretin en accions per a la promoció i la comercialització dels destins turístics europeus.
3. Promourem ajuts per a les destinacions turístiques madures. Aquelles que van fer un boom als 60, però que avui, malgrat compten amb actius importants, han quedat amb infraestructures, tan públiques com privades, obsoletes.
4. Afavorirem el desenvolupament i la millora contínua d'infraestructures i serveis en els destins turístics. En el marc d'aquestes iniciatives, Catalunya ha de poder esdevenir un *hub* aeroportuari intercontinental, assolir uns ports estratègics que la situïn al capdavant com a origen i destí de creuers a la UE, així com disposar de xarxes viàries i ferroviàries de primer nivell que facilitin l'accés a les zones turístiques. Aquests programes també han de ser especialment sensibles pel que fa a dotar els municipis turístics de recursos suficients que els permetin disposar d'infraestructures i serveis per atendre en les millors condicions els fluxos de visitants generats per la demanda turística.
5. Programes específics de suport al turisme de natura, al desenvolupament de l'oferta d'allotjament, restauració i comerç en el medi rural, a la creació i desenvolupament d'ofertes de lleure, cultura i esports en les zones d'interior i muntanya i, molt especialment, a la protecció i promoció conjunta dels parcs naturals europeus.
6. Suport a iniciatives conjuntes en matèria de formació i intercanvi d'alumnes de les escoles d'hosteleria i turisme d'arreu d'Europa, que ens permetin disposar de professionals de primer nivell en el sector.

7. Mesures en defensa dels viatgers i també dels legítims interessos de les agències de viatges. En aquest sentit, el desenvolupament de la "Implementation of the Air Services Regulations", - com a conseqüència de la liberalització del transport aeri -, ha de recollir uns dels aspectes que les agències de viatges venen reclamant des de fa temps i que també està especialment orientat a la defensa dels consumidors que no disposin de la garantia que els ofereix una agència de viatges: la necessària solució dels supòsits de cessament de l'operativa o de fallida de les companyies aèries, mitjançant garanties financeres aportades prèviament per aquestes.

i) Política regional i de cohesió

Per aconseguir una plena cohesió econòmica, social i territorial a l'interior de la Unió Europea és necessari reduir les desigualtats i les diferències de desenvolupament entre les regions, nacions i els Estat membres. Per aquesta raó, Convergència i Unió ha considerat sempre el Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER), el Fons Social Europeu (FSE) i el Fons de Cohesió els instruments financers indispensables per desenvolupar una eficaç política regional europea dirigida a ajudar les àrees més endarrerides i a promoure un creixement territorialment equilibrat de la Unió Europea.

Malgrat els importants avenços experimentats per la nostra economia, Catalunya segueix necessitant l'ajuda europea per resoldre els problemes i les mancances que redueixen la nostra competitivitat i ens allunya de les altres regions més desenvolupades d'Europa pel que fa a la generació d'ocupació, millora del benestar, evolució de la productivitat, capacitat d'innovació, formació, dotació d'infraestructures productives i creació d'empreses.

En aquesta perspectiva, els nous objectius de la política regional europea - l'objectiu «Competitivitat regional i ocupació» i l'objectiu «Cooperació territorial europea» - representen una important oportunitat per Catalunya que no pot ser desaprovechada.

A través dels recursos de l'objectiu «Competitivitat regional i ocupació» Catalunya podrà finançar la promoció d'aquelles polítiques que ens han de permetre liderar el creixement econòmic, com la recerca i la innovació, podrà impulsar les noves tecnologies de la comunicació i del sector energètic, construir xarxes transeuropees d'infraestructures, fomentar l'esperit empresarial, promoure la protecció del medi ambient i desenvolupar els mercats laborals. Al mateix temps l'objectiu «Cooperació territorial europea» permetrà, a través d'iniciatives locals i regionals conjuntes, intensificar la cooperació transfronterera, transestatal i interregional en els àmbits del desenvolupament urbà, rural i costaner, reforçar la integració econòmica i social de les zones frontereres i la integració en xarxes de les petites i mitjanes empreses.

La solidaritat cap a les regions més pobres, indispensable per a l'assoliment d'una plena cohesió econòmica i social a l'interior de la Unió Europea, no pot però representar, en cap moment, un obstacle per el desenvolupament de les altres regions més pròsperes.

PROPOSTES

1. Vetllarem, tant en l'àmbit europeu com en l'àmbit estatal, perquè els recursos europeus siguin efectivament assignats en la seva justa mesura a Catalunya, evitant l'arbitrari repartiment dels recursos per part de l'Estat espanyol. Per un ús eficaç d'aquests recursos creiem, a més, necessari reduir el temps i els costos burocràtics de transacció entre una administració i l'altra.
2. Reclamem més atenció i més recursos als plantejaments de l'Europa Mediterrània de manera que es compensi la preponderància que té l'Europa Central i del Nord després de l'ampliació d'Europa a 27 estats.
3. Seguirem impulsant el paper motor de Catalunya en el desenvolupament de l'àrea mediterrània nord-occidental, fent una aposta estratègica per l'Euroregió.
4. A través dels recursos previstos en l'objectiu «Cooperació territorial europea» treballarem per enfortir les relacions entre els dos vessants dels Pirineus. Continuarem promovent el reconeixement de la personalitat jurídica de la Comunitat de Treball dels Pirineus i el reforçament de les relacions econòmiques, comercials, industrials i d'infraestructures amb les regions europees més properes i, concretament, amb el País Valencià, les Illes Balears, Aragó, el Migdia-Pirineus i el Llenguadoc-Rosselló. El nostre objectiu és el ple desenvolupament econòmic d'aquesta àrea promovent la formació i la recerca, la valorització dels territoris, del patrimoni natural i cultural dins d'una lògica de sostenibilitat, i la millora de la qualitat de vida de la població.

j) Educació i Universitats

Degut a l'aplicació de la normativa sobre l'Espai Europeu d'Estudis Superiors (EEES), també conegut com Pla Bolonya (ja que va ser acordat en aquesta ciutat l'any 1999), el model universitari català i espanyol està sent objecte de moltes reformes.

Convergència i Unió, creu i aposta decididament pel model EEES: adoptar un sistema de titulacions comparable i comprensible a través del suplement al diploma per promocionar l'ocupació i la competitivitat del sistema europeu d'educació superior, adoptar un sistema basat en grau, màster i doctorat, establir un sistema de crèdits (ECTS) comú a tots els països europeus per facilitar i ampliar la mobilitat estudiantil i desenvolupar criteris i metodologies de qualitat en l'educació superior.

Convergència i Unió creu en un sistema universitari continental on hi hagin intercanvis de professorat i d'investigadors, on qualsevol estudiant pugui tenir llibertat d'aprenentatge a qualsevol universitat europea, que pugui viatjar i ser admès a les universitats que siguin del seu interès. Creu en un sistema on un graduat en una universitat europea tingui la llibertat d'exercir allò que ha estudiat en qualsevol dels països membres de la UE o realitzar màsters o

doctorats arreu de la unió en sintonia amb el que l'Associació Europea d'Universitats ja denomina procés de Bolonya 2020.

En cap cas però es pot estar d'acord amb determinats plantejaments actuals a l'Estat Espanyol, on l'aplicació lenta del sistema EEES no sempre s'està duent a terme de forma correcta i els universitaris catalans veuen minvades les seves oportunitats de competir amb els seus veïns europeus per falta de recursos econòmics o per característiques dels nous graus que poden dificultar la mobilitat.

És per això que Convergència i Unió fa una aposta pel Pla Bolonya, però considera críticament que cal millorar la gestió d'aquest procés d'innovació. Si un dels principals objectius del sistema EEES és desenvolupar la mobilitat dels estudiants, no podem permetre que la falta de recursos econòmics limiti als nostres estudiants. El programa Erasmus és la millor eina per a completar la formació dels estudiants en altres universitats. Actualment la dotació de beques pels estudiants dins aquest projecte és molt baixa i no fomenta prou la participació en aquesta iniciativa europea. El mateix passa amb el programa Sèneca, tot i que la mobilitat es veu reduïda a l'Estat Espanyol la beca assignada també ofereix poca ajuda econòmica i no són pocs els alumnes que no hi participen per manca d'ajudes governamentals.

Cal no oblidar que un dels requisits més importants per poder participar en aquests projectes de mobilitat és el domini de llengües estrangeres. És per això que s'ha de fomentar l'estudi d'una tercera llengua, prioritàriament l'anglès, per tal que els alumnes puguin participar de forma activa en un món on la competitivitat requereix el domini de llengües.

Aquesta flexibilitat i mobilitat dels estudiants europeus, no pot anar en cap cas en contra de les llengües parlades als països d'acollida, el català en el nostre cas. Els estudiants que vinguin a Catalunya han de ser prèviament informats, de que al nostre país l'idioma vehicular a la universitat a nivell de graus és el català, a l'hora que oferir-los solucions pràctiques, ràpides i fàcils per poder seguir perfectament el desenvolupament de les classes.

Per això ens cal expandir els programes de mobilitat perquè tots els joves que ho vulguin puguin fer intercanvi (educatiu, de cooperació o mixte) i exigir els ajuts i beques necessaris perquè ningú es pugui sentir desatès per manca de finançament. Caldria en aquest sentit que es reforcés el programa Erasmus augmentant les seves dotacions.

Les universitats no són només centres d'educació, també són centres de recerca. A les universitats catalanes i als centres de recerca de Catalunya s'hi desenvolupen avui molts programes de recerca de gran nivell que cal seguir potenciant i ampliant. L'àrea de Barcelona i els altres pols universitaris de Catalunya han esdevingut centres neuràlgics d'investigació i desenvolupament de noves tècniques científiques i mèdiques. Moltes universitats, instituts, departaments i centres de recerca de Catalunya són referents mundials en projectes d'investigació, no podem permetre que una mala planificació acabi amb aquesta iniciativa. Aquesta és una oportunitat única per captar professors i experts en les matèries i poder tenir una encara millor formació, i al mateix temps aconseguir que Catalunya es situï com un dels centres neuràlgics de la comunitat científica europea.

PROPOSTES

1. Promourem que la incorporació a l'Espai Europeu d'Educació Superior afavoreixi la internacionalització i la competitivitat de les universitats de Catalunya amb la defensa d'una estructura de nivells flexible i adaptada al model de convergència europea on diversos models de durada dels estudis son vigents.
2. Promourem que s'ampliïn substancialment les dotacions i el número de beques per facilitar la mobilitat dels estudiants en el marc de l'EEES.
3. Proposarem totes aquelles mesures que possibilitin que Catalunya es converteixi en el campus universitari europeu de referència a la Mediterrània, seguint el desenvolupament dels rànquings de qualitat de les universitats europees per tal d'afavorir el posicionament català a la Unió Europea.
4. Promourem l'establiment de convenis de col·laboració entre les nostres universitats i les de la resta d'Europa per tal de facilitar les dobles titulacions, especialment a nivell de màster en temes innovadors o d'excel·lència, i els intercanvis d'estudiants en els darrers cursos dels graus.
5. Promourem fórmules de contacte entre els universitaris catalans i els europeus a través de l'Associació Europea d'Estudiants (ESU) i d'altres associacions.
6. Defensarem l'ús de documents complementaris als títols, en la línia de l'Europass, per afavorir la inserció laboral dels graduats catalans a l'Espai Europeu i l'accés a pràctiques professionalitzadores.
7. Defensarem el finançament per part de la Unió de programes d'acolliment de professors i investigadors visitants de reconegut prestigi, i fomentarem la mobilitat del professorat.
8. Instarem a la creació de programes de formació superior del PAS de les universitats catalanes en relació a l'EEES, on es promogui mobilitat i intercanvi amb PAS d'altres universitats europees.
9. Instarem el Ministeri d'Afers Exteriors espanyol a flexibilitzar els criteris per a la concessió de visats als estudiants estrangers que vulguin cursar estudis a les universitats europees.
10. Proposarem el finançament dels programes d'acollida com un element indispensable per a la integració dels estudiants estrangers.
11. Promourem la creació de beques per tal que estudiants estrangers puguin realitzar els seus estudis, especialment de postgrau i doctorat a Catalunya.
12. Accés a l'educació: els estats membres han d'assumir responsabilitats i assegurar que tothom tingui accés a l'educació sense tenir en compte els seus orígens i vetllarem per implementar Plans d'acció per l'accessibilitat a l'educació.

13. L'educació no formal es d'una importància innegable a la UE. Ha de ser reconeguda per les institucions a través del Curriculum Vitae com a complement natural de l'educació formal.

14. Augmentar el pressupost a les ONG's que fan educació no formal

15. Cal implementar assignatures europees als currículums estatals (història, drets humans, mercat econòmic) per tal de garantir la notorietat i l'enteniment de la realitat europea, fet que també contribuiria a l'apropament als ciutadans.

k) Recerca + Desenvolupament + Innovació

Convergència i Unió considera que les inversions en recerca, desenvolupament i innovació (R+D+i) són vitals per tal de determinar les possibilitats de creixement i competitivitat futura tant d'Europa com del nostre país. La creativitat i la innovació contribueixen al creixement econòmic, així com al benestar social i individual, a més de ser un sector econòmic estratègic de sortida de la crisi i de model de creixement a Europa i encara més a Catalunya.

La creació d'una zona europea de recerca i innovació és una condició absolutament necessària per tal de transformar l'economia europea en una economia competitiva basada en el coneixement.

La situació de partida no és la més bona possible. Encara que per sobre de la mitjana espanyola, la despesa en R+D+ I a Catalunya i a Espanya es troba per sota de la mitjana europea, motiu pel qual serà necessària més presència de Catalunya i de l'Estat en els programes i fons comunitaris destinats a finançar inversions en R+D+I. Però no calen només recursos, actualment no hi ha a Europa una autèntica política de recerca i desenvolupament que ens permeti competir amb igualtat de condicions amb els països on la inversió privada és molt més elevada que a Europa. Caldrà desenvolupar-la i això exigirà la millora de les condicions per a la inversió privada en recerca, recorrent a les polítiques fiscals i al finançament mitjançant capital risc i el suport de les institucions financeres de la Unió.

Aquesta inversió hauria de desenvolupar-se afavorint la creació de clústers al voltant dels centres de formació universitària, per afavorir la R+D+I mitjançant la transferència de coneixement i tecnologia entre la comunitat educativa i la empresarial, tot apropant els centres de recerca i el món empresarial a la font de coneixement i investigació que representa el món universitari i especialitzant-nos entre altres en biomedicina, nanotecnologia i transformació de la indústria agroalimentària.

PROPOSTES

1. Proposarem la dotació d'una línia pressupostària per tal que es puguin coordinar les polítiques de recerca dels Estats membres, amb la participació de les diferents euroregions, i així impulsar un autèntic Espai Europeu de la Recerca.

2. Impulsarem la creació d'un fons de capital europeu per a la promoció de la recerca i la innovació amb la participació de l'administració europea, les administracions dels Estats membres, i les regions que vulguin adherir-se, i obert a la participació d'entitats privades.
3. Donarem suport a l'impuls d'un autèntic Espai Europeu de la Recerca, que ofereixi un veritable valor afegit pel que fa als programes interns de recerca dels Estats membres, potenciï la recerca i la innovació i, per tant, permeti que la indústria comunitària competeixi eficaçment amb altres economies tecnològicament avançades, particularment amb la dels Estats Units.
4. Impulsarem la participació i lideratge de Catalunya en xarxes europees de recerca i desenvolupament amb altres països i regions, i fomentarem el paper de la societat civil d'Europa en la creació de l'Espai Europeu de Recerca.
5. Promourem la creació d'un programa europeu d'estímul de l'esperit científic i emprenedor entre els joves que es gestionarà des de les regions europees.
6. Des del Parlament Europeu promourem una política que doni prioritat als programes que permetin situar Catalunya en una posició destacada de la recerca científica a Europa, convertint el país en un node important de les xarxes internacionals de recerca, potenciant els programes que ja estan en marxa.
7. Fomentarem la descentralització de la gestió d'algunes accions cap a les regions-països com Catalunya en la línia d'ERANET, donat que Catalunya ja disposa d'un sistema de recerca amb una capacitat d'execució, de gestió i avaluació superior a la d'alguns estats europeus.
8. Cercarem suport econòmic de la UE per al finançament de la recerca catalana i per a d'altres territoris que s'adeqüin a la carta europea de l'investigador i als paràmetres de funcionament de la UE, en la línia de COFUND.
9. Treballarem per incrementar la presència catalana en la formulació de política científica, tecnològica i d'innovació europees i fomentarem que les empreses accedeixin més fàcilment als programes d'innovació de la Unió Europea.
10. Fomentarem la presència activa de les institucions científiques catalanes i del personal de recerca en els projectes internacionals de recerca avançada.
11. Promourem la candidatura de Catalunya per a les grans instal·lacions científicotècniques i els grans centres de referència europeus. Catalunya ha d'esdevenir el principal corredor mediterrani del coneixement, que aplegarà empreses i centres de recerca i serà

un punt de referència en la societat europea del coneixement.

12. Cercarem mecanismes que des de Brussel·les facilitin la participació de les empreses catalanes als projectes de desenvolupament tecnològic, lligats als grans programes europeus d'energia, de l'espai i de les telecomunicacions.

13. Prestarem, des del Parlament Europeu, la col·laboració necessària a les Universitats, centres públics de recerca i al sector privat per tal d'aconseguir el màxim nombre de projectes europeus que puguin ser coordinats des del nostre país.

14. Reivindicarem un paper actiu de les regions i nacions sense estat europees en la programació de les accions científiques i tecnològiques europees, per optimitzar les accions de col·laboració i de cohesió. Instarem a què en els temes relacionats amb la recerca, desenvolupament i innovació, atesa la seva proximitat als agents socials i econòmics, els governs de les regions europees siguin els interlocutors davant les institucions europees.

15. Difondrem les capacitats i disponibilitats del sistema R+D+I català i dels centres de transferència de tecnologia als empresaris europeus.

16. Donarem el nostre suport a la legislació que faci més accessible i abarateixi l'obtenció i aplicació de la protecció de la propietat industrial a escala europea per a les PIMES. CiU es referma en la importància de la patent comunitària i treballarà per aconseguir-ne una ràpida posta en marxa. La protecció de les patents d'àmbit comunitari hauria de ser fàcil i barata d'obtenir i la seva cobertura haurà de ser tan àmplia com la protecció que atorguen els principals competidors.

17. Instarem l'elaboració de normes efectives per protegir la propietat Intel·lectual davant de tercers països.

18. Promourem l'elaboració d'una normativa que afavoreixi la concessió d'incentius per part dels Estats membres a la creació d'spin-offs a partir de la recerca universitària i que promogui la participació del professorat universitari.

19. Potenciarem els nuclis d'innovació, infraestructures de suport a la innovació i transferència tecnològica que, de manera polivalent i flexible, facin d'interfície entre centres d'R+D, universitats i empreses.

20. Promourem programes que facilitin l'intercanvi entre les universitats i el món empresarial, facilitant les estades de professors universitaris en empreses d'altres països i europeus.

21. Ajudarem a la creació d'instituts mixtos d'innovació universitat – empresa, per afavorir la transferència tecnològica, i promourem una col·laboració més flexible entre el món acadèmic i l'empresarial.

22. Proposarem a les instàncies europees la simplificació dels processos i de la burocràcia en els programes europeus per tal que sigui més

accessible als usuaris, especialment a les PIMES, micro-empreses i negocis emergents.

23. Exigirem que la UE presti especial atenció a l'ajut directe i indirecte a les empreses que inverteixin en R+D+I.

24. Procurarem que el Fons Social Europeu s'adreci a cofinançar accions per a la incorporació al mercat laboral dels joves investigadors.

25. Promourem la difusió de la ciència i els avenços científics entre la població, especialment els més joves, i fomentarem els espais i programes de divulgació. Per això fomentarem la promoció social de la ciència mitjançant una política d'informació als ciutadans europeus sobre els lligams de la recerca amb el benestar social i qualitat de vida (el medi ambient, la biomedicina, el patrimoni, les energies, el turisme i l'oci, entre d'altres), utilitzant al màxim les plataformes que ofereixen els mitjans de comunicació i Internet.

26. Fomentarem que s'eliminin barreres burocràtiques per contractar investigadors de fora de la UE.

27. En relació a la dotació de fons comunitaris per a la recerca, s'haurà de donar la màxima prioritat als projectes de desenvolupament de fonts d'energia "netes" i renovables.

28. Impulsarem el debat social sobre el model de desenvolupament científic i tecnològic que volem, i fomentarem la reflexió sobre les qüestions ètiques relacionades i els temes de sostenibilitat.

29. Exigirem al Parlament Europeu a demanar la publicació de tota la despesa militar i vetllarem per tal que els recursos es destinin a fer una recerca d'excel·lència destinada al foment de la pau, el desarmament dels pobles, la millora del medi ambient i de la justícia social.

I) Societat del coneixement

La irrupció de les Tecnologies de la Informació i de la Comunicació (TIC) han canviat el paradigma del creixement econòmic. Avui el creixement econòmic no depèn tant dels recursos naturals, com dels recursos intel·lectuals i de la preparació de les persones. La riquesa i el benestar present i futur de Catalunya, depèn en gran mesura de l'estoc de capital intel·lectual dels catalans i catalanes.

El nivell de qualificació de la nostra població determinarà la capacitat competitiva de Catalunya, en relació als altres països. L'aposta per la societat del coneixement és un dels pilars per afrontar amb garanties la sortida de l'actual crisi econòmica.

En aquest sentit, les polítiques públiques de la UE s'han d'orientar cap al coneixement. Donant prioritat a totes aquelles accions relacionades amb la formació del capital intel·lectual, amb la generació i la difusió de coneixement i amb el treball en xarxa. L'educació primària i secundària, la formació

professional, l'educació superior, la recerca i el desenvolupament, la transferència tecnològica, etc. són elements cabdals per afrontar amb garanties els reptes de la societat del coneixement.

La societat del coneixement es caracteritza per l'evolució i el canvi constant, i cal preparar les nostres institucions, empreses i ciutadania per afrontar-lo sense por i determinació. Des de les institucions ens correspon facilitar les eines culturals i formatives per adaptar-nos-hi.

La societat de la informació ha comportat el sorgiment de noves formes de desigualtat, explicades en l'*escletxa digital*. Cal facilitar l'accés de la ciutadania a la societat del coneixement i a les seves eines. I això passa per adaptar els currículums educatius a la nova realitat, partint de la premissa que ja no aprenem tot de cop per a tota la vida.

I cal reduir l'escletxa digital donant cobertura al 100% del territori de la UE, i fomentar les iniciatives que tinguin com a objectiu tractar el coneixement com un element tangible i fer possible la seva valoració i promoure Catalunya, com un hub de coneixement emergent.

PROPOSTES

1. Adaptar els currículums educatius a les necessitats de la societat del coneixement -foment del treball en xarxa, dels blocs, dels wikis com a eines d'aprenentatge.
2. Introduir les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) a l'aula -pissarra digital, substitució dels llibres de text per material multimèdia, ordinadors portàtils per alumne-.
3. Garantir l'accés a Internet, a banda ampla, a totes les escoles de la UE i l'accés electrònic generalitzat dels principals serveis bàsics.
4. Potenciar els Plans comunitaris de promoció, formació i foment de les tecnologies de la informació i la comunicació i de la societat de la informació als ciutadans i ciutadanes de la UE per tal de combatre les noves formes de desigualtat fruit de l'escletxa digital
5. Fomentar l'ús de les TIC en els petits comerços i PIMES -comerç electrònic, presència a Internet, centrals de compra...-
6. Prioritzar el projectes d'internet social per a col·lectius socialment desfavorits, i de projectes d'internet rural, per tal d'ajudar, mitjançant la societat de la informació, al desenvolupament de les zones rurals amb dificultats de connexió a alta velocitat.

m) Societat de la informació i telecomunicacions

Convergència i Unió es mostra partidària de potenciar els plans comunitaris de

promoció de les tecnologies de la informació i la comunicació i de la societat de la informació, amb l'objectiu de garantir a tots els ciutadans i a totes les empreses unes infraestructures de comunicacions de qualitat, barates i amb diversitat de serveis, el que exigeix, en primer lloc, la completa liberalització i tota integració dels mercats de les telecomunicacions a Europa, i també una normativa potent sobre comerç electrònic

Caldrà treballar per garantir l'accés universal a Internet, a banda ampla, arreu del territori fent especial èmfasi a totes les escoles de la UE i l'accés electrònic generalitzat dels principals serveis públics bàsics. I sobretot, tenint en compte un preu assequible, lluny dels desequilibris econòmics actualment existents entre uns Estats i altres.

Tots els països de la UE haurien de disposar de xarxes interconnectades d'alta velocitat a baix cost per afavorir l'accés a Internet.

CiU treballarà per tal que la societat de la informació tingui en compte el paper de la llengua catalana i per aconseguir que la Unió Europea sigui sensible als esforços que països com Catalunya han de fer perquè els avantatges de la societat de la informació arribi a totes les escoles i altres col·lectius en període de formació. La llengua i la cultura catalana tenen una presència activa a la xarxa molt més important que altres llengües oficials a la UE.

CiU potenciarà la presència de productes i d'informacions en català a les xarxes telemàtiques i als productes audiovisuals, per tal de garantir el futur de la llengua catalana en el món audiovisual i en la societat de la informació.

PROPOSTES

1. Vetllarem per garantir la presència del català en l'ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació.
2. Treballarem per a que se'ns reconegui com a nació a Internet i Catalunya pugui tenir el seu domini territorial com a nació (.ct).
3. Exigim una IP catalana que ens identifiqui com a catalanoparlants per tal de poder navegar a Internet plenament en català -fer i rebre publicitat en català, reconèixer la nostra connexió des de Catalunya...-
4. Avançar en la liberalització i competència efectiva en el mercat de les telecomunicacions de l'Estat espanyol per tal d'afavorir l'harmonització amb les tarifes de la resta de països de la UE. Actualment, som l'Estat amb preus més elevats en ADSL i telefonia mòbil.

2. L'Europa social. Catalunya, compromesa amb l'Estat del benestar

a) Reptes demogràfics

Si Catalunya ha de ser un país compromès amb el benestar i la justícia social, hem de plantejar-nos molt seriosament el repte demogràfic.

Al llarg del segle XIX, les migracions dels europeus van produir-se bàsicament cap a fora del continent. Països receptors van ser els Estats Units d'Amèrica o d'altres com Argentina i Austràlia. Posteriorment, ja al segle XX, les migracions tenen un caràcter intern, les migracions camp-ciutat, i d'altra banda les migracions dels ciutadans dels diversos estats a la recerca de feina. Aquests darrers moviments van ser protagonitzats sobretot per italians, iugoslaus, grecs, espanyols o portuguesos envers països com França, Alemanya, Suïssa o Anglaterra, o sigui del sud cap al nord i centre d'Europa.

Avui dia, els europeus disfrutem d'uns recursos abundants, però malgrat això, els nostres índexs de natalitat són dels més baixos del món. Sens dubte se'ns planteja un problema de grans dimensions, per una banda la nostra població s'està envellint ràpidament i per una altra tenim una de les més elevades taxes d'esperança de vida. El resultat de tota aquesta conjuntura comportarà, a curt termini, problemes en el nostre sistema de protecció social, ja que arribarà un moment que hi haurà més jubilats que cotitzants.

Sens dubte, el sistema de protecció social, va íntimament relacionat amb el sistema d'ocupació. Avui dia els ciutadans treballem menys temps, ja que ens incorporem al món laboral més tard a causa de la preparació que es requereix, i en canvi, ens jubilem abans. Per tant, resulta que, cotitzem menys, vivim més i depenem més dels sistemes de protecció social.

A més, si són més grans, necessitem unes ciutats adaptades a una població d'escassa mobilitat. Necessitem un sistema sanitari més preparat per a malalties que fins fa poc no existien i que són conseqüència directa de l'alta taxa de vida dels nostres conciutadans.

Com resollem tot això? Ho volem tot, volem més protecció social, volem adaptar els serveis socials a les necessitats de les persones, volem que les persones siguin el centre del sistema, volem donar suport als familiars que tenen cura de les persones, volem més i millor sanitat, volem un ensenyament de qualitat, lluitar contra l'exclusió social ...

Molts països hem sol·lucionat temporalment aquesta situació donant entrada limitada a immigrants de països aliens a la Unió Europea per compensar la baixa natalitat. Aquest fet incrementa les cotitzacions i, per tant, ens proporciona més recursos econòmics, però ens planteja d'altres problemes a resoldre, com, entre d'altres, la disminució de la població autòctona, les dificultats per integrar els foranis a la nostra cultura i la diversitat religiosa o cultural en relació als valors irrenunciabls de la nostra societat.

PROPOSTES

1. Convergència i Unió impulsarà polítiques europees que potenciïn l'envelliment actiu i facilitin una societat per a totes les edats. Crearà xarxes de transferència de coneixements i experiència (la saviesa i l'expertesa) entre la gent gran i impulsarà programes que permetin la permanència de la gent gran en la vida de la societat activa.
2. Proposarem al Parlament Europeu la reducció de la fiscalitat indirecta en tots aquells

productes i serveis bàsics pels ciutadans, com per exemple, reduir l'IVA sobre els productes i serveis de salut i socio-sanitaris que incideixen directament en la qualitat de vida quotidiana dels ciutadans de la Unió Europea.

4. Crearem el programa "respir europeu" per a les famílies amb gent gran i depenent, amb l'objectiu de procurar un descans a l'any per a aquells que, permanentment, presten atenció a un familiar en aquestes circumstàncies.

b) Lluita contra la pobresa i l'exclusió

Tot i el nivell de desenvolupament que presenta Europa, encara avui, 1 de cada 10 llars europees es pot considerar pobra. Dos de les principals causes de l'augment de la pobresa a Europa són la incidència de l'atur de llarga durada sobre les famílies així com el creixent nombre de pensionistes, majoritàriament dones, que viuen soles. La situació de crisi econòmica que avui pateix en conjunt la Unió Europea esdevindrà crisi social, que cal preveure evitant situacions de fractura de la cohesió social arreu. El trencament de la cohesió social en un país repercuteix a la resta de països.

La Unió Europea a través dels programes d'ajuda, i cadascun dels seus països membres amb les polítiques vinculades a l'Estat del Benestar, han de posar en marxa noves polítiques actives per reduir la pobresa a Europa.

Defensem el caràcter multidimensional de la pobresa i l'exclusió, i per tant creiem en la necessitat d'impulsar polítiques diverses i alhora considerem necessari integrar-les en la major part de polítiques públiques. La pobresa es combat amb polítiques d'educació i formació, d'ocupació, de salut, de prestacions socials, d'urbanisme, d'habitatge, de promoció de la empremadoria.

L'objectiu primer de la Unió Europea ha de ser aconseguir que totes les persones puguin disposar d'un nivell de recursos i prestacions suficients per viure conforme a la dignitat humana: garantir que totes les pensions mínimes del sistema contributiu siguin equivalents al Salari Mínim Interprofessional (SMI), incrementar les pensions no contributives i garantir les Rendes Mínimes d'Inserció (RMI) com a dret subjectiu de les persones. I un cop garantit un mínim per subsistir a aquelles persones amb més dificultats o amb risc d'exclusió cal poder oferir els mitjans per saltar el mur dels motius que porten a un ciutadà de la UE a viure per sota dels llindars de la pobresa.

Les polítiques comunes que tenen per objectiu la reducció de forma significativa, en l'horitzó dels propers 5 anys, del nombre de persones amb risc de caure en la pobresa, ha de ser una prioritat del Parlament Europeu avui i sempre.

Cal que s'elaborin noves iniciatives i programes de lluita contra la pobresa i la marginació a Europa i, de manera especial, amb accions per a la revitalització global i multisectorial de territoris urbans en crisi.

Invertir en formació i garantir la igualtat d'oportunitats per accedir a l'ocupació en condicions dignes és la millor eina per prevenir les causes que originen fractures socials i les situacions d'exclusió, i les possibles conseqüències que se'n poden derivar.

Les polítiques de formació i d'inserció laboral han de ser l'eix bàsic de lluita contra l'exclusió, mitjançant l'impuls i el suport als centres formatius i de capacitació de les empreses d'inserció sociolaboral i a d'altres iniciatives d'economia social i economia solidària, tot implicant en el procés als ciutadans i ciutadanes, a les institucions i als agents econòmics i socials. Cal que la UE tingui present i implementi programes concrets sobre situacions de

pobresa infantil.

Així mateix, el principal objectiu de la política d'ajuda exterior de la UE ha de consistir en reduir la pobresa. A curt termini, la cooperació per al desenvolupament de la UE haurà de concentrar-se en 6 pilars bàsics:

- a- Aliments (incloent inversió a les economies rurals; transferència tecnològica en el sector agrícola i seguretat alimentària).
- b- Sanitat (especial atenció al VIH/SIDA, malària i tuberculosi; suport a les accions per millorar l'accés als medicaments genèrics; sanejament i fluoració d'aigua i accés a recursos hídrics).
- c- Educació (universalització de l'educació primària, prioritat en l'educació de nenes i capacitació de dones; accés a la societat de la informació).
- d- Democratització.
- e- Respecte als drets de les dones i lluita contra les desigualtats de gènere en tots els àmbits.
- f- Suport a l'emprenedoria.

PROPOSTES:

1. Creació de l'Observatori Europeu de lluita contra la pobresa que harmónitzi els criteris, a nivell europeu, que defineixen els llindars de les situacions de pobresa, confeccioni un mapa europeu on es detallin i categoritzin les zones i situacions de pobresa i proposi accions i programes d'actuació a impulsar.
2. Creació de nous fons de cohesió social i comunitària.
3. Augment dels fons destinats a la rehabilitació de barris degradats de la UE.
4. Avals públics de la UE per a la creació de fons destinats al microcrèdit per a desenvolupaments de projectes d'emprenedoria que facilitin sortir de situacions de pobresa o exclusió social. El col·lectiu a prioritzar seria el de les dones en situació de pobresa.
5. Desenvolupament d'un Programa Europeu d'erradicació de l'analfabetisme tecnològic / fractura digital per garantir l'accés universal a les noves eines de comunicació i relació social i econòmica.
6. Creació d'un Programa Global Europeu de lluita contra la pobresa que defineixi objectius concrets i que estableixi subvencions i avals públics per a empreses i entitats del tercer sector que proposin accions i projectes per a la seva execució i que proposi avantatges fiscals per a aquelles empreses i particulars que vulguin finançar aquestes accions a partir de la creació d'una Borsa Europea de Fons d'Inversió de lluita contra la pobresa.

c) Treball i ocupació

Per tal de contribuir a l'enfortiment del potencial de creixement i d'ocupació a Europa, cal afrontar els grans reptes dels mercats laborals europeus definint les accions que s'adoptin en matèria d'ocupació, en matèria d'integració en el mercat de treball dels grups més desafavorits o sobre aprenentatge al llarg de la vida laboral.

La manca de dinamisme demogràfic i la caiguda dels guanys en productivitat dintre de l'actual situació de recessió econòmica fan que Europa tingui un índex de creixement insuficient respecte dels objectius que resulten del tractat de Lisboa.

Per afavorir el desenvolupament de la productivitat i l'ocupació i incrementar la capacitat de creixement cal un marc de suport a les inversions en general i a la innovació, la investigació i l'educació en particular acompanyades d'una adequada interacció entre les polítiques monetàries i fiscals.

La desocupació de llarga durada continua essent una qüestió preocupant i que es veu incrementada en l'actual context de recessió econòmica. Tanmateix, el progressiu augment de l'esperança de vida i el descens de la taxa de natalitat a la UE produeix un efecte de decliu de la força laboral, existint un risc real de que s'afecti la sostenibilitat financera dels sistemes de pensions i seguretat social.

Els reptes que s'ha de plantejar l'europa d'avui són l'ampliació de la base de finançament dels sistemes de seguretat social, l'augment de la taxa d'ocupació en particular de les dones i dels treballadors de més edat i estimular la productivitat.

Calen polítiques actives de mercat de treball que contin amb una sèrie d'instruments com els incentius a l'ocupació, l'ajut per a la creació d'empreses, la rotació laboral, la formació i ajuts específics per als treballadors amb desavantatges com els discapacitats, que estiguin dissenyades per donar suport a la mobilitat del mercat laboral i fer que persones desocupades i inactives s'integrin a la població treballadora.

L'educació i la lluita contra l'abandonament prematur de l'escola, la reducció dels accidents laborals, l'accés als serveis de cura infantil fins l'edat d'escolarització obligatòria, o l'erradicació de les diferències salarials per raons de sexe, són actuacions eficaces de gran importància a l'hora de facilitar la transició cap a una situació amb més i millor ocupació.

Europa ha d'establir polítiques econòmiques i socials que es reforcin mútuament donant prioritat al doble objectiu de l'ocupació i la productivitat sense oblidar la diversitat existent entre els estats membres. És per aquest motiu que cal anar harmonitzant les prestacions existents en els Estats membres i progressivament equiparar les normatives existents per garantir el model social europeu. Cal afavorir mesures de mobilitat laboral millorant els sistemes d'informació que garanteixin una millor ocupació estable i de qualitat.

PROPOSTES

1. Apostarem per desenvolupar polítiques actives de mercat de treball d'alta qualitat per tal d'aconseguir una ràpida incorporació del desocupat a la activitat laboral a fi efecte de disminuir els períodes d'atur.
2. Oferirem mesures individualitzades a fi de prevenir i disminuir la desocupació de llarga durada i tractarem les necessitats dels grups més desfavorits a fi efecte de promoure la seva integració al mercat laboral.
3. Farem recomanacions al Consell i a la Comissió Europea per tal d'aportar canvis a les polítiques dels estats membres utilitzant el Pacte d'Estabilitat i Creixement i controlant la seva aplicació
4. Farem que les experiències sobre polítiques actives de mercat que hagin funcionat a uns Estats membres siguin conegudes i puguin ser adoptades pels altres països de la UE. Interrelació de les polítiques actives de mercat entre estats membres.
5. Fixarem objectius concrets en l'àmbit de l'educació, l'aprenentatge permanent i la igualtat de gènere.
6. Defensarem les polítiques d'ocupació mitjançant la incorporació de persones aturades al servei de la col·lectivitat, com a eina que permet rendibilitzar aquest capital humà prestant els seus serveis en àrees de l'administració que necessitessin reforç a l'hora que permeten mantenir la persona activa i adquirir formació en diferents àmbits.
7. Adequarem els sistemes de formació i educació a les necessitats de les persones i del mercat laboral mitjançant la permeabilitat entre l'educació i la formació professional. Per aconseguir-ho cal posar en valor la figura de l'aprenent i adoptar mesures de validació dels coneixements i de les capacitats adquirides en la tasca laboral desenvolupada en època de formació, com a política activa de mercat de treball ja que permetria una ràpida incorporació a la activitat laboral amb millors capacitats i uns mínims d'experiència.
7. Treballarem per millorar la disponibilitat i qualitat d'ofertes de formació per a les persones i els empleadors, tenint en comte de manera particular a les PIMES.
8. Treballarem per tal de negociar amb els interlocutors socials europeus un acord marc autònom sobre la integració dels grups desfavorits en el mercat laboral i sobre l'aprenentatge permanent.
9. Promocionarem els mecanismes que permetin la transparència i el reconeixement dels títols i l'experiència professional a nivell de la UE.
10. Combatre la sinistralitat laboral ha de ser una prioritat per les empreses europees com a eina per millorar la qualitat en el treball, per això calen rebaixes fiscals en benefici de les empreses que assoleixin la sinistralitat zero, com a mesura de millora de la qualitat en el treball.
11. Reforçarem el paper i la contribució dels sistemes de protecció social a la cohesió social, la solidaritat i la lluita contra la pobresa, i treballarem

per aconseguir una extensa cobertura asseguradora de protecció també durant l'època de desocupació en un mercat laboral en constant evolució.

12. Cal posar en valor la interacció entre els sistemes impositius i les prestacions socials, sense oblidar el seu vincle amb la política salarial a fi d'alentar a les persones a entrar, romandre i progressar en el mercat laboral.
13. Treballarem per posar en valor i es tingui en compte la interacció existent entre els sistemes de protecció social, les polítiques actives de mercat de treball i les polítiques d'aprenentatge permanent i de conciliació de la vida laboral i familiar.
14. Proposarem l'estudi de quines són les reformes indispensables d'efectuar per garantir la sostenibilitat financera dels sistemes de protecció social entre els Estats membres.
15. Treballarem iniciatives a favor de les persones amb menys possibilitats d'accés al mercat laboral a fi de que aquestes surtin dels sistemes de subsidis i s'integrin al mercat laboral en paral·lel a incentius fiscals en benefici dels empleadors per fomentar la contractació de persones amb menys possibilitats d'accés al mercat laboral.
16. Vetllarem per evitar la discriminació per raons de sexe i promourem la igualtat d'homes i dones al món laboral, mitjançant l'aplicació de la normativa vigent d'equiparació de les contraprestacions econòmiques per raó de treball.
17. Reclamarem l'aplicació de les disposicions de la UE relatives a la lliure circulació dels treballadors i treballarem per millorar la qualitat de la cooperació transfronterera entre autoritats públiques.
18. Buscarem els mecanismes adequats i de col·laboració entre els estats membres per evitar la doble imposició de les pensions complementàries.
19. Promourem la revisió de les clàusules i pràctiques no competitives amb l'objectiu de promoure la mobilitat voluntària dels treballadors.
20. El treball no declarat minva la capacitat i la productivitat econòmica a la vegada que perjudica els drets socials de la col·lectivitat. Cal fer una aposta decidida en la lluita contra el treball no declarat i en el seu benefici CIU es compromet a:
 - Garantir el respecte a la llei i als drets dels treballadors i treballadores.
 - Facilitar la tramitació legal del treball no declarat.
 - Millorar la cooperació entre les administracions dels serveis socials a tota la UE.

- Promocionar el treball d'iniciatives conjuntes i comunes tenint en compte la situació de cada Estat membre país incloent campanyes contra el treball no declarat i començant pels sectors on els abusos són més freqüents.
- A fi i efecte de crear més i millors llocs de treball, cal elaborar una combinació adequada de mesures polítiques que englobin la seguretat i la flexibilitat per als treballadors i per als empleadors.

27. Cal incloure als interlocutors socials en l'elaboració de mesures polítiques i que aquestes s'integrin en els respectius Programes de Reforma en els Estats membres

d) Salut Pública

El bé més preuat de les persones és la salut. Per tant, garantir-la ha de ser un dels pilars bàsics de la nostra estructura social. Els canvis demogràfics d'Europa estan propiciant canvis en els sistemes sanitaris. Per una banda l'augment de l'esperança de vida obliga a interactuar amb patologies pròpies de les persones d'avançada edat, i amb nous sistemes d'assistència, adequats a aquestes noves necessitats.

La supervivència però, no pot ser l'únic objectiu, sinó que cal garantir la qualitat de vida, també en aquesta etapa. Les noves tecnologies aplicades a la sanitat poden ajudar-nos a aconseguir aquest objectiu. D'altra banda l'arribada d'immigrants ha propiciat el ressorgiment de malalties que semblaven estar eradicades al nostre entorn europeu.

La Unió Europea ja ha començat a planificar en l'àmbit sanitari l'anomenat "Health in All Policies" o "Salut en totes les Polítiques" que forma part de l'estratègia per enfortir la integració de les polítiques sanitàries a totes les activitats que afecten la salut col·lectiva dels europeus.

L'àmbit sanitari es molt extens, s'hauria de parlar, a més de la sanitat assistencial: assistència primària i hospitalària, transplantaments d'òrgans i salut mental (sistema sanitari), de l'assistència social tant a malalts, com als familiars, molt especialment en malalties com: el càncer, les malalties cròniques, (entre elles les mentals) o les malalties rares. O d'altres àrees tant importants en l'actualitat com: la medicina preventiva en els diferents vessants: la laboral, o la personal, hàbits alimentaris, l'estil de vida, o la lluita contra les drogoaddiccions de tot tipus.

Una altra gran àrea és la investigació biomèdica, clau tant en les malalties conegudes: Tant noves teràpies, noves aplicacions, com en les de nova aparició.

Ens trobem davant d'un tema ampli i complex, que requereix d'una capacitat financera molt important, a la que no sempre es pot fer front. Per tant, millorar la gestió en el món sanitari ha de ser una obligació permanent, una autoexigència, sense que, en cap cas, suposi una disminució de la qualitat en la prestació dels serveis.

A la Unió Europea conviuen diferents models sanitaris, el que comporta que els diferents Estats i regions conservin les responsabilitats en matèria d'assistència sanitària. Tanmateix,

Convergència i Unió considera que ja existeix, encara que d'una forma incipient, una necessària col·laboració que cal que continuï existint tan en la coordinació entre els Estats i les regions de la Unió Europea, com entre les institucions comunes, per a avançar cap a una política sanitària de qualitat a l'abast de tots els ciutadans de la Unió

CATALUNYA, REFERÈNCIA SANITÀRIA DEL SUD D'EUROPA

El dret a l'assistència sanitària es reconegut a la Carta dels Drets Fonamentals de la UE. Catalunya sempre ha vetllat per oferir a tots els ciutadans, també als europeus, uns serveis de salut d'alta qualitat, essent el nostre sistema sanitari, durant molt temps el capdavanter, tant a nivell espanyol com europeu, no sols pel catàleg de serveis si no també per la qualitat assistencial (professional i tecnològica).

Si Catalunya s'ha de convertir en receptora d'usuaris de tot Europa caldrà tenir una xarxa d'equipaments d'alt nivell: laboratoris d'anàlisi, centres de diagnòstic per la imatge i altres equipaments tant públics, com privats i/o concertats.

El Sector Sanitari a Catalunya té un important potencial econòmic. Catalunya és un país consolidat com a lloc de referència pel turisme sanitari, per exemple: aquest va augmentar el 2008 un 4% a la ciutat de Barcelona, però amb un gran dèficit en la gestió d'aquests serveis. Cal doncs, aprofitar els recursos materials i humans existents per generar riquesa. Amb tot, atesa la mobilitat existent i per tal d'evitar les conseqüències de l'anomenat turisme sanitari gratuït, tractarem d'unificar la cartera de serveis dels països de la UE.

La lliure circulació i la mobilitat dels pacients en l'àmbit de l'assistència sanitària no ha de provocar un desequilibri per la manca de reemborsament entre les institucions sanitàries.

MODEL DE FARMÀCIA PROPI

El model de farmàcia propi és un model regulat, de qualitat i accessible per a tota la població, inclòs en els llocs mes allunyats, i que forma part del nostre sistema sanitari, no sols com a una forma de dispensació de medicaments sinó com a part d'un sistema de salut pública. És un model que entén i tracta els medicaments com a béns sanitaris i no com a mercaderies, i al farmacèutic com a un professional més del sistema sanitari.

MALALTIES RARES

Les malalties rares suposen cada vegada més un greu problema de salut i cal que siguin una prioritat en les polítiques de la UE. Caldrà promoure un plantejament conjunt que condueixi a que les persones que les pateixen es beneficiïn dels recursos existents en tota la Unió Europea.

SALUT MENTAL

Als problemes que genera una societat tant competitiva i en molts casos desestructurada com la nostra, s'han d'afegir els generats per la crisi econòmica que genera, entre altres, desocupació, el que pot augmentar el nombre de desequilibris psíquics, per tant, caldrà incidir especialment en la salut mental. Serem proactius en l'aplicació d'aquelles mesures que previnguin malalties com les depressions que poden ser tant greus que acabin fins i tot en suïcidi, promovent no sols l'assistència sinó també la recerca en aquest àmbit.

FORMACIÓ I RECERCA

Catalunya està en disposició d'assolir el lideratge de la formació, el nostre model de formació d'especialistes (residents) esta reconegut per la seva qualitat per tots els països de la Unió. Convergència i Unió vol fer de Catalunya un punt de referència per a la mobilitat professional en la formació i la recerca en l'àmbit mèdic (CCI Centre Comú d'investigació).

En aquest sentit es potenciarà la participació a l'Espai Europeu de la investigació (EEI) per tal de coordinar les activitats i polítiques dels diferents països per tal d'afavorir les idees i la mobilitat dels professionals europeus amb garanties i sense problemes.

LLUITA CONTRA LES DROGUES

A Europa les drogues constitueixen un problema social i de salut pública de primer ordre. Espanya es el primer país consumidor de cocaïna de la Unió Europea, Catalunya no en queda exclosa i cal que la prevenció i l'aplicació de les polítiques europees en matèria de drogodependències, sigui una prioritat, no tan sols a nivell de cooperació en polítiques de seguretat com fins ara (tràfic d'estupefaents o blanqueig de diners).

SEGURETAT ALIMENTÀRIA

La seguretat alimentària té una cabdal importància en els nostres temps com s'ha vist en les últimes emergències: El mal de les vaques boges, o una possible epidemia de grip aviar. Cal vetllar perquè els aliments siguin segurs i correctament etiquetats, la majoria de la legislació existent no sols a l'estat també a Catalunya, prové de la transposició de les directives europees existents de compliment obligatori, per tots els estats membres. Cal fer polítiques àmplies i integrals que abracin tots els sectors de la cadena alimentària.

PROPOSTES

1. Convergència i Unió vol que Catalunya esdevingui el gran proveïdor de serveis sanitaris del Sud d'Europa.
2. Potenciarem la creació de "clústers" sanitaris amb l'objectiu de fomentar projectes conjunts i potenciar, així, les empreses del territori.
3. Convergència i Unió potenciarà la creació d'aliances estratègiques entre grups, tant de diagnosi com hospitalaris, per tal de convertir-nos en àrea de referència sanitària del Sud d'Europa.
4. Convergència i Unió facilitarà el turisme sanitari mitjançant la signatura d'acords o revisió dels existents amb els països de la UE per tal de promoure les empreses i atraure pacients, sense que això suposi cap gravamen per a la nostra economia sanitària, ans al contrari, una font de recursos complementaris.
5. Convergència i Unió defensarà a la UE el model de farmàcia propi com a model de qualitat i accessible per tothom, en benefici dels pacients i de la població.
6. Convergència i Unió proposarà la creació de xarxes que permetin la informació sobre els centres de referència de diagnosi i el tractament de les malalties rares situats en els diferents països de la Unió i vetllarà perquè tots els europeus es puguin beneficiar dels recursos, serveis i centres sanitaris europeus.
7. Impulsarem protocols unificats per a la prevenció del càncer intentant una homogeneïtzació per evitar les preocupants desigualtats entre països en matèria de control i tractament del càncer i, en particular, en el cribatge i seguiment del càncer colorrectal, de mama i de coll dúter, de prostata i de pulmò..
8. Definirem i impulsarem accions de cooperació sanitària entre la UE i els organismes

internacionals competents, Així com també amb tercers països.

9. Incidirem en les polítiques públiques associades a la lluita contra el canvi climàtic: com la contaminació del sòl, de l'atmosfera, tractament d'aigües residuals, residus sòlids urbans i residus industrials, així com sorolls i radiacions.

10. Convergència i Unió impulsarà el liderat de Catalunya en la KICS (knowledge innovation Community) al sí de la UE i reivindicarem un major intercanvi d'investigadors.

11. Impulsarem la creació d'una Agència Europea de qualitat en serveis de salut i que entre les seves funcions tingui les de: L'intercanvi d'informació professional en: bioètica en l'atenció i la gestió sanitària; El control de les repercussions financeres i sostenibilitat de l'atenció sanitària transfronterera; L'Avaluació de les noves tecnologies sanitàries; L'estratègia general d'informació dels sistemes de salut ; O la seguretat dels pacients;...

12. Impulsarem la creació d'una Xarxa de Centres de referència europeus interconnectats.

13. Farem que Catalunya sigui la seu de l'Institut Europeu de nanotecnologia.

14. Seguirem potenciant l'Observatori Europeu de Sistemes Sanitaris que, participat per l'Organització Mundial de la Salut (OMS), garanteixi la sostenibilitat i la qualitat dels sistemes sanitaris que conviuen a la Unió Europea, tot respectant-ne les singularitats.

15. Potenciarem el desenvolupament i la recerca biomèdica en els diferents àmbits, tant a través dels grans centres de recerca biomèdica bàsica ja establerts, com de la col·laboració entre centres de recerca assistencials hospitals i universitats.

16. Fomentarem, a través de les institucions comunitàries, l'autoresponsabilització de les persones envers la seva salut, mitjançant uns hàbits saludables, amb una bona formació en edat escolar, i una bona informació real i entenedora al llarg de tota la vida, per lluitar contra mals hàbits com: el sedentarisme, la obesitat, les drogodependències etc...

17. Convergència i Unió impulsarà la coordinació internacional de les polítiques europees en matèria de drogodependències donant suport als organismes comunitaris com l'Observatori Europeu de les Drogues i les Toxicomanies.

18. Vetllarem per a què les noves normes sobre l'etiquetatge i la classificació per grups dels productes alimentaris siguin segures i complibles per part de les empreses del sector alimentari, sector estratègic a Catalunya

19. Impulsarem campanyes de promoció dels hàbits saludables, tant pel que fa a l'alimentació com pel que respecta a la prevenció de malalties.

20. Treballarem per crear protocols unificats per la prevenció del càncer, homogeneitzant les desigualtats entre estats en matèria de control i tractament del càncer i, en aquest sentit, implementarem accions de cooperació sanitària entre la UE i els organismes internacionals competents

21. Incidirem també en les patologies sorgides o associades al fenomen del canvi climàtic: sorgides de les contaminacions del sòl i de l'atmosfera, d'aigües residuals, de la contaminació de les aigües, dels residus sòlids urbans i residus industrials, sorolls i radiacions, control sanitari dels aliments i control d'agents causants de malalties transmissibles i dels plaguicides

22. Donarem també prioritat a la prevenció dels accidents laborals i també de les noves patologies físiques i psíquiques relacionades amb la feina.

23. Treballarem per tal que es porti a terme una política de lluita contra la SIDA, tant a la mateixa UE com als països en vies de desenvolupament, basada en la informació i la prevenció, en la recerca, i en la no discriminació dels afectats.

24. Seguirem impulsant un increment dels recursos adreçats a l'intercanvi d'experiències i de coneixements entre els estudiants i professionals de la medicina dels diferents països membres.

25. Potenciarem i vetllarem per l'efectiva lliure circulació i establiment dels professionals sanitaris a la Unió Europea, especialment pel que respecta a la recerca

26. Vetllarem per l'equiparació de les condicions de treball i salarials dels professionals sanitaris

27. Fomentarem la cooperació interdisciplinària de les institucions i dels investigadors europeus en ciències de la salut i impulsarem el lideratge de Catalunya en la KICS (Knowledge Innovation Community)

28. Impulsarem una adequada política de beques per a la investigació en matèria sanitària

29. Treballarem per la creació d'una Agència Europea de Qualitat en Serveis de Salut i Atenció Mèdica i lluitarem perquè Catalunya esdevingui un lloc destacat en el mapa dels països referents en la investigació mèdica

e) Pensions

El 2050 es calcula que 3.2 milions de persones superaran els 100 anys d'edat. L'envelliment progressiu de la població, afegit al baix índex de natalitat ja comentat, són factors que amenacen, no només l'equilibri futur entre la població (activa i població passiva), sinó que qüestionen la sostenibilitat de l'estat del benestar i, conseqüentment, la viabilitat de l'actual sistema públic de pensions.

L'envelliment de la població suposa i suposarà canvis, entre altres, en els sistemes nacionals de salut, els plans de pensions i en l'edat de jubilació per poder afrontar, així, les polítiques demogràfiques i d'immigració. Europa no en pot restar al marge.

La gent gran és un gran actiu per a la nostra societat i per la construcció futura d'Europa. Hem de saber aprofitar el valor i la saviesa que ens aporta el coneixement i l'experiència de la gent gran en tots els àmbits. Cal garantir la qualitat i les condicions de vida de la gent gran perquè se sentin part integrant de la societat.

Els grans canvis en l'estructura demogràfica han provocat un debat sobre el sistema de protecció a la jubilació. Hem de vetllar pel manteniment del sistema de pensions i ampliar aquest debat a les institucions europees amb l'objectiu de garantir la viabilitat del sistema de protecció social.

L'envelliment de la població també provoca l'augment, cada vegada més, de persones que viuen soles i amb baixos ingressos arribant als límits de la pobresa. Cal trobar fórmules per a donar respostes a les necessitats d'una població envellida a l'horitzó 2050. Cal millorar les pensions actuals i garantir les pensions futures per evitar el progressiu empobriment de la gent gran.

Una societat que cada cop tindrà un major grau d'envelliment no es pot permetre deixar de banda del sistema productiu a les persones que es jubilen. Actualment, només es possible obtenir una prestació per jubilació si es deixa de treballar, és a dir, quan el treballador es torna inactiu i queda exclòs del sistema productiu. A la societat del benestar no té sentit el caire exclòent del dret a la prestació per jubilació. Cal anar cap a un sistema que ajudi a allargar la vida activa.

PROPOSTES

1. Convergència i Unió continuarà treballant per tal que la població afectada aconseguixi uns nivells de pensió equiparats a les pensions europees, i sempre per sobre de l'import del salari mínim, amb l'objectiu que els permeti viure dignament.

2. Convergència i Unió reclamarà mesures que permetin als pensionistes viure en dignitat. Promourem un sistema que s'adeqüi al cost de la vida de cada territori i a les casuístiques de cada pensionista.

3. Proposarem l'exoneració del pagament de les cotitzacions un cop superada l'edat i el màxim d'anys de cotització als efectes de càlcul de la base reguladora.

f) Immigració: Cooperació, identitat nacional i mobilitat social

La Unió Europea té una llarga tradició com a terra d'acollida de persones que van cercant un futur millor. Tot i aquesta llarga trajectòria, li queden tasques pendents. Fins al moment, les polítiques d'immigració comunes han anat dirigides a aspectes com la seguretat i el control en fronteres, asil i expulsió. Però, segueix mancant una aproximació integral que tingui en compte els interessos europeus.

Cal doncs que s'intensifiquin els esforços amb l'objectiu d'elaborar un marc europeu per a la immigració més coherent i amb l'objectiu de la seva integració a la cultura europea en general i de cada país en particular i de que aquesta contribueixi, de la manera més eficaç, a superar els nous reptes demogràfics i econòmics als que s'enfronta.

Convergència i Unió considera que la política de cooperació ha de formar part indiscutiblement de la política d'immigració d'Europa i a l'inrevés. És important tenir en compte i vetllar per al desenvolupament dels països dels quals som receptors d'immigració, cercant les sinergies positives que se'n poden derivar de la col.laboració entre tots dos països.

D'altra banda els fluxos migratoris mal gestionats poden tenir conseqüències negatives, no només pels països d'acollida sinó també per als propis immigrants. Cal lluitar amb fermesa, per exemple, contra la immigració il·legal, fenomen que acaba obstaculitzant la integració dels immigrants legals.

En el cas de Catalunya, la immigració, carregada d'oportunitats per a tots, també incorpora riscos específics. Així, les oportunitats com ara un major creixement econòmic, una major obertura de la societat catalana a la diversitat del món o un rejuveniment del país, contrasten amb el que podria comportar una immigració mal gestionada per a la cohesió social i per una identitat nacional que, com la catalana, està mancada d'Estat propi.

En aquest sentit és quan pren plena vigència el discurs de drets i deures, garantir els necessaris drets als nousvinguts, alhora que cal exigir-los els lògics deures d'integració a la societat que els acull. Nogensmenys ens cal una política d'immigració comuna que ajudi a la necessària coordinació per fer front a aquest fenomen que no pot ser abordat de forma unilateral, tant pel que fa al marc normatiu com a les polítiques socials que se'n deriven. Cal elaborar un Programa d'identitat per acollir la immigració amb un paraigües d'iniciatives arreu d'Europa. Entrar a Catalunya o a Itàlia és entrar a la UE, no a una realitat regional isolada.

PROPOSTES

1. Creació de plans d'integració (formació + inserció laboral) pels nousvinguts fruit del reagrupament familiar.
2. Creació de plans d'emancipació pels menors (16 a 18 anys) nousvinguts fruit del reagrupament familiar amb l'objectiu d'incentivar la inserció laboral d'aquests grups i la contribució per part d'aquests al sosteniment de la despesa pública.
3. Plans de foment de la mobilitat social.
4. Polítiques de cooperació internacional a nivell de partner a mig i llarg termini
5. Promourem el 'codesenvolupament', entès com la participació activa de les persones immigrades en el desenvolupament del seu país d'origen, des de la seva experiència personal i professional, des de l'orientació cap a activitats generadores d'ocupació dels seus estalvis i des del seu compromís amb la democràcia i els drets humans.
6. Seguirem treballant per tal que, des de les institucions europees, es continuïn adoptant mesures dirigides a eradicar de manera definitiva el racisme i la xenofòbia en tot el territori de la Unió. En aquest aspecte, Convergència i Unió es compromet a lluitar de forma activa contra aquestes actituds a Catalunya.

g) Més seguretat: Cooperació judicial i policial

Tots els ciutadans europeus tenen dret a viure lliurement, en tot el territori de la Unió Europea, sense témer persecucions, agressions a la seva persona o violacions de la seva propietat.

Espanya, i també Catalunya, s'han convertit, en els últims anys, en una cruïlla de camins per a les xarxes terroristes internacionals, el crim organitzat, el tràfic il·legal de persones, d'armes i de drogues. En el món globalitzat en el qual vivim, cap país de la Unió Europea pot fer front, sòl, a aquestes amenaces. Es tracta de crims executats per criminals que pertanyen a organitzacions que traspassen les fronteres dels Estats i exigeixen una acció ràpida i conjunta a nivell europeu. Avui, més que mai, la Unió Europea necessita una política comuna de seguretat i justícia que intensifiqui la cooperació policial i judicial entre els Estats membres i garanteixi un alt nivell de protecció dels drets fonamentals dels ciutadans i ciutadanes.

Des de Convergència i Unió actuarem perquè la Unió Europea es converteixi en una àrea real de llibertat, seguretat i justícia capaç de garantir un millor equilibri entre la lliure circulació dels ciutadans i residents i la seguretat, la protecció de l'ordre públic i la defensa dels drets i llibertats de les persones. Impulsarem una cooperació més estreta entre les policies i els serveis judicials per combatre amb eficàcia la delinqüència, el terrorisme, la corrupció transfrontereres i el crim informàtic. Al mateix temps, vigilarem, sota qualsevol circumstància, que es respectin els drets dels sospitosos. La defensa de la nostra seguretat no pot significar la renúncia als nostres valors de llibertat i defensa dels drets humans.

Creiem necessari que hi hagi una única veu en matèria de política exterior de defensa i seguretat comuna i considerem indispensable una reforma de les forces armades internes que porti progressivament cap a un exèrcit comú europeu, amb la integració de forces d'intervenció ràpides i reduint les dimensions dels exèrcits estatals a allò estrictament necessari, com són les forces dissuasòries com cossos d'elit o aquelles forces que realitzen funcions més civils.

PROPOSTES

1. Demanem més protagonisme de la Unió Europea en la lluita policial i judicial contra el terrorisme, sense oblidar tampoc la indispensable atenció als seus orígens i les seves causes.
2. Establirem mecanismes de cooperació entre els diferents cossos policíacs per millorar la lluita contra els delictes. En aquest sentit, els Mossos d'Esquadra, com a policia territorial amb caràcter integral, hauran de participar en la mateixa mesura que hi participin la resta de policies dels estats membres de la Unió Europea.
3. Treballarem per un potenciament de la unitat de cooperació jurídica internacional de la UE, Eurojust, amb l'objectiu de millorar la coordinació i cooperació de les autoritats judicials dels Estats membres en els greus assumptes amb connexions internacionals.

4. Impulsarem la cooperació tècnica, sobretot en matèria d'intercepció de les telecomunicacions, la cooperació entre els laboratoris de la policia científica i la informació sobre la delinqüència, tot garantint un estricte respecte pels drets fonamentals dels ciutadans i el respecte del principi de subsidiarietat entre administracions.

5. Vetllarem per garantir el control democràtic, parlamentari i judicial de les decisions i estructures presents i futures en l'àmbit de la justícia i els assumptes d'interior, per tal de que no puguin existir zones d'ombra sense control polític o judicial situades fora de l'abast tan dels parlaments estatals com del Parlament Europeu, ni fora de la jurisdicció dels tribunals dels Estats i del Tribunal de Justícia de la UE.

6. Defensarem una progressiva harmonització bàsica del Dret penal, en estreta col·laboració amb el Consell d'Europa, per tal de garantir entre els sistemes judicials dels Estats membres i dels Estats veïns una coincidència bàsica general en la tipologia dels delictes més greus i en l'aplicació dels principis generals.

7. Alhora, promourem l'harmonització dels estudis i programes de les carreres jurídiques, per avançar en la definició d'un estatut de l'advocacia europea.

8. Recursos europeus per a formació de jutges en àmbit legislatiu europeu.

9. Millorar la confiança entre sistemes judicials. Harmonitzar per Directiva les garanties bàsiques elementals a tota la UE.

h) Llengua i cultura

Actualment la UE està formada per 27 Estats membres, on hi conviuen prop de 500 milions de persones de contextos ètnics, culturals i lingüístics diferents.

La Cultura té una important implicació en les esferes política, social i econòmica, raó per la qual ha estat una competència de la Unió Europea des de principis dels anys 90 amb la signatura del Tractat de Maastricht. Aquesta important implicació fa imprescindible l'existència d'un bon diàleg intercultural en el qual Catalunya vol i ha d'estar present d'una manera activa.

Demogràficament, els territoris de parla catalana tenen en total una població de gairebé 14.000.000 d'habitants, repartits en tres territoris a l'estat espanyol (Catalunya, les Illes Balears i el País valencià), un a l'estat francès (Catalunya Nord) i un a l'estat italià (L'Alguer). A més el català és l'idioma oficial d'un estat (Andorra).

Això fa que si el català fos reconegut com a llengua oficial de la UE seria la novena llengua segons població en el seu domini lingüístic. Concretament, dels 23 idiomes oficials que actualment té la UE, el català se situaria en nombre de parlants per davant de llengües com el portuguès, el txec, l'hongarès, el suec, el búlgar, el danès, l'eslovac, el finès, el gaèlic irlandès, el lituà, el letó, l'eslovè, l'estonià i el maltès. Malgrat aquest fet, encara avui, el català no és llengua oficial a la UE.

Tot i els esforços, estem immersos en un lent procés de reconeixement del català per part de les institucions de la UE. Actualment, només hi ha signats acords administratius amb diverses institucions de la Unió que reconeixen un ús limitat restringit del català.

Aquests acords permeten que els catalans puguem adreçar-nos en la nostra llengua a determinats òrgans comunitaris, que es pugui intervenir oralment en els plens del Comitè de les Regions i el Consell de Ministres, i que es puguin traduir determinats actes publicats en el Diari Oficial de la Unió Europea. Però això no és suficient, el català ha d'esdevenir llengua oficial a la UE.

La llengua, la literatura, les arts escèniques, la música, les arts plàstiques, l'arquitectura, l'artesanía, el cinema i la radiodifusió formen part del nostre patrimoni cultural amb més de mil anys d'història. Som una cultura singular i universal amb un nombre important d'expressions artístiques considerades patrimoni de la humanitat i hem donat figures universals en gairebé tots els àmbits de la cultura.

La cultura té un paper cada cop més important en el desenvolupament econòmic dels països industrialitzats. L'augment del nivell de renda, del temps disponible per a l'oci i del nivell d'educació de la societat ha permès que la cultura se situï al voltant del 6% del PIB dels països industrialitzats.

Aquesta economia de la cultura no només crea ocupació i genera capital, sinó que també fa una gran aportació al creixement de la identitat nacional, tant dins com fora del país a l'hora que és una gran eina socialitzadora. En aquest sentit, la cultura catalana és, i ha de ser, un dels elements que doni a conèixer internacionalment Catalunya com a nació, com un dels pobles que configuren Europa.

PROPOSTES

1. Proposarem que el govern espanyol (que és qui actualment té la competència legal per fer-ho) demani la modificació del règim lingüístic de la Unió per tal de que els ciutadans de Catalunya puguin utilitzar el català en les seves relacions amb les institucions i organismes de la Unió Europea.
2. En cas que sigui necessari, impulsarem les reformes legislatives necessàries per facilitar l'oficialitat del català a la Unió Europea.
3. Utilitzarem la pedagogia que sigui necessària per fer veure a tots els estats membres de la Unió que el català, llengua milenària i patrimoni lingüístic d'Europa, pot ser un idioma minoritzat però que en cap cas és minoritari.
4. Defensarem a Europa els interessos propis de la cultura catalana, vetllant per la seva protecció i evitant normatives que puguin posar en perill algunes de les seves expressions.
5. Divulgarem la cultura catalana com a pròpia de Catalunya, posant especial èmfasi en el fet que es tracta d'una cultura nacional, i deixant clar que és una cultura que ha nascut i evolucionat en el marc d'una nació històrica.

6. Impulsarem el reconeixement de la cultura catalana com a patrimoni cultural europeu i n'exigirem el mateix tracte i respecte que gaudeixen les diferents cultures europees emparades per un estat propi.

7. Liderarem la iniciativa política per a què es faci efectiva la reducció de l'IVA en productes i serveis culturals als territoris de la Unió.

8. Defensarem la homogeneïtzació de la fiscalitat de l'artista en els països de la Unió.

i) Esports

Convergència i Unió té com objectiu prioritari promoure i potenciar la pràctica física i l'esport dins l'àmbit europeu.

Convençuts que l'activitat física i l'esport és un mitjà únic per la millora de la salut i, per tant, la qualitat i expectatives de vida de les persones, completem aquesta idea amb la visió d'un nou horitzó on la pràctica física esdevé una eina de millora de les societats mitjançant l'aplicació a situacions reals dels valors, pilars sobre els quals constituïrem l'Europa del futur. Valors com la cultura de l'esforç mitjançant el sacrifici personal i col·lectiu, el respecte a l'entorn millorant el coneixement del medi natural, la transmissió de tradicions i, per tant, de cultura, el sentit de justícia en l'exercici del joc net, la integració de persones de diferents perfils, capacitats, orígens geogràfics i socioeconòmics així com el reforç del sentiment de pertinença europeu dels diferents pobles de la Unió Europea.

D'altra banda entenem que l'exercici físic i l'esport és un bé en sí mateix a potenciar dins el conjunt europeu tant pel seu caràcter d'indústria generadora de riquesa i ocupació com per la seva finalitat lúdica, incloent tant el lleure actiu com l'esport espectacle.

Moltes vegades la pràctica de determinats esports és molt costosa. No podem permetre que la falta de recursos econòmics privi a les persones de realitzar aquell esport que li agradaria fer, així doncs continuarem demanant la reducció de l'IVA als productes i materials que s'utilitzen en la formació i promoció de la pràctica esportiva i les activitats físiques.

La pràctica d'esport i activitat física ha de ser a l'abast de tothom, és per això que des de CiU, tenim la plena convicció que s'han d'impulsar propostes per a desenvolupar programes d'activitats físicoesportives, sobretot en l'àmbit de promoció i formació dels infants i joves, i amb especial atenció a les persones amb discapacitats. Fomentarem el dia de l'Esport a Europa, com a manifestació de suport dels governs locals a la pràctica esportiva general per a tots els ciutadans.

En molts casos, les titulacions esportives universitàries només són vàlides en els països on s'ha cursat aquella especialitat, fent que els tècnics en esport hagin de superar un curs d'homologació en el lloc que la volen exercir. Per aquest motiu és necessari el ple reconeixement de les titulacions esportives i més tenint en compte el projecte de l'espai europeu d'estudis superiors, amb el

qual es vol on és vol fomentar la llibertat de circulació d'universitaris a la unió europea.

En el cas dels esportistes professionals, molts d'ells no poden dedicar-se en exclusiva a la pràctica del seu esport perquè l'assignació de les beques ADO és insuficient i obliga a compaginar l'entrenament amb una jornada laboral completa que no permet rendir al màxim. Per això, s'ha de demanar que des de l'eurocambra es pugui destinar part de la partida econòmica a la formació esportiva professional.

Convergència i Unió ha estat des del principi defensant el reconeixement de les seleccions catalanes a les institucions comunitàries a tots els efectes i n'ha promogut l'actuació en el sí de la Unió Europea.

PROPOSTES

1. Convergència i Unió reclamarà el ple reconeixement de les seleccions esportives Catalanes per part del Parlament Europeu com a nació d'Europa així com també portarà al ple del Parlament i del TAS (Tribunal d'Arbitratge Esportiu) les federacions espanyoles que intentin expulsar les federacions catalanes d'aquells esports on en sigui membre fundador i reconeguda com a membre de ple dret.

2. Promocionarem l'esport en tots els àmbits socials com a eina d'integració social, augment de la qualitat de vida a la societat i projecció de la nostra identitat.

3. Difondrem l'esport com activitat que ajuda a millorar la salut a través d'una pràctica acurada i preventiva.

4. Regularem l'exercici professional de les tècniques i tècnics de l'activitat física de l'esport amb una homologació de títols que comporti que puguin exercir en qualsevol país comunitari.

5. Promourem la declaració d'utilitat pública de les entitats i clubs esportius catalans de caràcter no professional per tal que puguin accedir a més beneficis fiscals.

j) Família, infància i conciliació

Perquè Catalunya pugui situar-se entre les nacions que destaquen per la seva excel·lència ens cal abordar una sèrie de transformacions que són decisives pel futur i el benestar de la societat catalana.

Una d'aquestes grans transformacions que hem d'encarar si volem ser un país capdavanter dins d'Europa i el món és la vitalitat demogràfica de Catalunya.

Tenim una de les taxes de fecunditat més baixes dels països desenvolupats, fet que comporta dues problemàtiques que ens afectaran de manera directa en un futur immediat: d'una banda l'aspecte existencial, la nostra societat no es

renova prou i per tant tendirà a envellir-se, i de l'altra, una societat que només declina demogràficament no pot atendre les demandes més elementals de la seva població.

Des de Convergència i Unió volem situar la natalitat com un valor social i el suport a les parelles que vulguin tenir, adoptar o acollir fills com a una prioritat política.

La difícil conciliació entre la vida personal i laboral és una de les principals causes de la baixa natalitat del nostre país. L'Unicef, en l'última enquesta d'Infància feta a l'estat en el 2008, indica que un gran nombre d'infants enquestats afirmen sentir-se sols i sosté que aquesta situació prové de la falta de mesures suficients de conciliació laboral i familiar i de les exigències econòmiques que en molts casos obliga a ambdós pares a treballar.

Creiem que la família és la institució bàsica i central de la nostra societat, és transmissora de valors, educa i és generadora de solidaritat i per això és un dels eixos vertebradors de la nostra política social

Les polítiques de suport a la família són un dels pilars de les polítiques socials i de garantia de l'estat del benestar. Cal atorgar-los un tractament unitari a nivell de polítiques públiques. No és eficient i fins i tot podria ser incoherent, fer polítiques de família i, en acabat, fer polítiques per a la gent gran, la joventut, etc. de forma descoordinada. El que cal és una visió de les polítiques de família que sigui transversal. Per això, caldrà fer polítiques de discriminació positiva en favor de les famílies. És un acte de justícia reconèixer-los un paper preponderant en proporció a l'important contribució que fan en capital social.

Defensem doncs, impulsar una política integral de suport a la família amb fills i/o avis a càrrec seu, basada en més ajuts econòmics i més suport per conciliar la vida familiar i laboral mitjançant:

PROPOSTES

1. La conciliació de la vida familiar i laboral no ha de ser un tema que només afecti a la dona, sino que ha de tenir un enfoc social i per tant s'han de primar les iniciatives que fomentin l'adopció de mesures de conciliació de la vida laboral i familiar generals.
2. Incentius en la contractació en l'àmbit europeu a les empreses familiarment responsables que impulsin mesures que afavoreixin la conciliació de la vida familiar amb la vida laboral.
3. Mecanismes de flexibilitat en la jornada de treball establint la jornada laboral de còmput anual per motius familiars i la introducció de nous mecanismes de reducció de jornada per cura dels infants.
4. Harmonització de les regles d'adopció internacionals. Cal establir una normativa amb regles comunes entre tots els Estats membres en relació a l'adopció ja sigui entre els propis estats de la UE com amb països tercers, extrem que reforçaria també la posició dels països membres cara al país d'adopció.

5. Simplificació dels processos d'adopció d'infants a tota la Unió Europea, així com d'altres mesures alternatives com els acolliments familiars.
6. Proposarem "*l'amnistia fiscal*" dels ajuts econòmics destinats a les famílies que es proposin l'acolliment o l'adopció d'infants.
8. Farem de l'ocupació a temps parcial una opció lliure, voluntària i positiva dels treballadors i treballadores que ho desitgin. Simplificant-ne l'actual regulació i afavorint el repartiment igualitari de les responsabilitats laborals familiars.
9. Treballarem per una harmonització de la regulació comunitària del treball a domicili i del teletreball que defineixi un marc normatiu mínim per a l'exercici d'aquestes activitats i que reguli uns drets bàsics per aquests treballadors.
10. Defensarem l'harmonització legislativa en l'àmbit de la UE, dirigida a la incorporació d'aquells aspectes més avançats de cada país, amb relació a l'equiparació de la dona i l'home a les directives, amb la finalitat de permetre al conjunt de la Unió, l'adopció de mesures positives de cara a eradicar qualsevol mena de discriminació per raó de gènere.
11. Des de l'àmbit europeu, cal també donar suport a les accions que pretenen resoldre el problema de la disparitat salarial entre homes i dones, i a les mesures encaminades a millorar la reintegració de les dones en el mercat laboral.
12. Proposarem una reorganització dels horaris de treball i el temps de dedicació a la llar. Cal combinar productivitat i temps de dedicació laboral. Conciliar no vol dir treballar menys o tenir menys productivitat sinó treballar de diferent manera.
14. Treballarem per aconseguir una regulació de les noves formes familiars de convivència tenint en compte especialment els homes i dones sols amb fills facilitant el seu accés als ajuts o serveis que tenen reconeguts les famílies nombroses.
15. Defensarem una política familiar que es fonamenti en el respecte dels drets de les persones que l'integrin i, especialment, dels infants.
16. Vetllarem per la cura dels infants, per la seva tutela i la seva protecció.
17. Demanarem l'aplicació d'un codi ètic europeu sobre el contingut dels programes difosos pels mitjans de comunicació.
18. Reconeixement a Europa de la diversitat de relacions afectives i familiars presents a la societat d'avui. Incidirem en què la legislació comunitària reflecteixi aquesta diversitat de foma adequada i efectiva explícit reconeixement i equiparació de drets entre qualsevol forma de parella, heterosexual o homosexual; de dret o de fet.
19. Convergència i Unió propugnarà que el Parlament Europeu i les altres institucions europees desenvolupin una política d'anàlisi de l'evolució de les

estructures familiars i prevegin les seves repercussions econòmiques i socials en àmbits com l'habitatge, l'ensenyament o la protecció social.

20. Creiem necessari que a nivell de la UE hi hagi una tendència harmonitzadora dels programes de suport a les famílies amb fills a càrrec. Així per exemple, treballarem perquè l'accés als productes bàsics d'alimentació i d'escolarització no vagin gravats amb l'IVA.

21. Treballarem perquè, des de la Unió Europea, es doni suport específic a aquells programes que promoguin ajuts a les famílies que tinguin al seu càrrec alguna persona gran amb dependència.

k) Drets civils i igualtat

Convergència i Unió treballarà per un model d'Europa que aposti per posar a l'abast de tothom l'oportunitat de progressar i millorar a partir de l'esforç esmerçat.

La igualtat d'oportunitats entre totes les persones ha de ser un principi informador en una Europa cada cop més gran i més plural, formada per un conjunt d'estats que divergeixen entre ells en aspectes tant importants com la llengua, la cultura i la història i que ha de tenir en la reivindicació dels Drets civils en termes d'igualtat, la voluntat d'assolir un futur comú.

Aquest anhel comú passa per continuar treballant perquè el nostre país es mantingui cohesionat i sensible a les necessitats de les persones que l'habiten, autòctones o nouvingudes, posant en valor la nostra cultura i la pròpia identitat que volem continuar preservant.

Des de la pròpia estima al país, hem de treballar per enfortir els lligams amb els altres pobles d'Europa perquè cap persona sigui discriminada ni pel seu lloc d'origen, ni per la seva orientació sexual ni per la seva edat. Una Europa compromesa amb els Drets Civils, basada en els valors fonamentals de la llibertat, la justícia, la igualtat, la solidaritat, la pau i la preservació del medi ambient.

Hem de continuar defensant la llibertat i seguretat en el lloc de treball i combatre aquells que exploten laboralment els immigrants nouvinguts dins d'habitatges poc o gens adaptats on hi conviuen l'activitat laboral i la personal dels treballadors implicats.

El ple reconeixement de la igualtat davant les lleis són passos decisius però alhora cal afavorir les condicions d'igualtat en tots els àmbits socials: Seguirem treballant per a combatre la desigualtat salarial i laboral entre homes i dones.

No aconseguir aquestes fites és contradictori amb els que han de ser els objectius d'una Europa competitiva, ja que porten a un malbaratament elevat de capital humà format.

A l'Europa del segle XXI és imprescindible adoptar polítiques efectives de

conciliació de la vida laboral i familiar per fer que el triangle família, empresa i societat funcioni per no arribar tard a alguns problemes com ara la baixada de la natalitat o els fracassos escolars.

Treballar per una Europa en Igualtat és treballar per una Europa més creativa, més ilusionada i més compromesa

PROPOSTES

1. A Convergència i Unió creiem que la igualtat i la conciliació de la vida familiar i laboral no és un tema que només afecti a un dels membres sinó que ha de tenir un enfoc social mitjançant la corresponsabilitat de la parella en la vida laboral i en la privada.
2. Treballarem perquè Europa sigui una referència en la defensa i el respecte a totes les llibertats fonamentals especialment de pensament, d'expressió, d'associació, de culte i de propietat.
3. Treballarem per millorar la cooperació entre la policia i els serveis judicials per combatre la delinqüència, el terrorisme i la corrupció transfronterers.
4. Cal que a nivell europeu es treballi en directives i coordinant les polítiques dels estats membres per tal d'erradicar l'homofòbia. Cal que la UE sigui garant de la integritat de totes les persones independentment de la seva tendència sexual.
5. La UE ha de posar especial cura en les formes d'eradicació de tota forma d'explotació laboral infantil, de mendicitat de menors i de prostitució infantil.
6. Treballarem per prevenir, detectar i eradicar aquelles accions, com l'ablació de clítoris, que afecta infants i joves, i que puguin significar un greu perjudici contra els drets individuals de les persones que viuen a Europa, tant si es produeixen a dins com a fora del continent.

I) Discapacitat

Els objectius de la nostra acció política són les persones i el seu benestar, Catalunya i el seu progrés. Convergència i Unió sempre ha estat especialment sensible envers les persones amb discapacitat. Sempre ha vetllat pel seu benestar. S'ha treballat i avançat molt en la seva incorporació a la societat però encara hi ha massa obstacles per a la seva plena integració. Cal anar més enllà. Cal treballar conjuntament amb les persones amb discapacitat, les seves famílies i els professionals per aconseguir la seva plena integració en una societat més justa i igual.

Cap discapacitat s'ha de veure sotmès a condicions desfavorables per la seva situació. No podem afegir als desavantatges propis que presenta una persona amb discapacitat, aquells que provenen d'una societat que no els tingui en compte.

Cal millorar l'autonomia i la qualitat de vida de les persones amb discapacitat i promoure, així, la seva integració a tots els àmbits de la societat. Qualsevol política o mesura pot tenir un efecte sobre la situació de les persones amb discapacitat o les seves famílies. Les polítiques adreçades a les persones amb discapacitat han de tenir doncs, un caràcter transversal i ser presents en totes les decisions i polítiques tant en els àmbits nacionals com en l'àmbit europeu.

PROPOSTES

1. Convergència i Unió impulsarà polítiques que potenciïn l'autonomia i la vida independent de les persones amb discapacitat.
2. Proposarem la modificació de tota aquella legislació que no permeti l'assoliment d'una autonomia real i una vida independent.
3. Crearem el programa "respir europeu" per a les famílies que tenen persones amb discapacitat o amb dependència, amb l'objectiu de procurar un descans anual per a aquells que permanentment presten atenció a un familiar en aquestes circumstàncies.
4. Proposarem al Parlament Europeu la reducció de la fiscalitat indirecta en tots aquells productes i serveis bàsics pels ciutadans, com per exemple, reducció de l'IVA sobre els productes i serveis de salut i socio-sanitaris que incideixen directament en la qualitat de vida quotidiana dels discapacitats i les seves famílies.
5. Incrementarem les desgravacions fiscals per a aquells productes que cobreixin les necessitats bàsiques del discapacitats i les seves famílies.
6. Incentivarem una xarxa associativa de famílies amb persones discapacitades que permeti un intercanvi d'experiències i coneixements i que permeti millorar la qualitat de vida tant de les famílies com dels discapacitats.
7. Cal vetllar per a què tota nova legislació o actuació respecti la Convenció Internacional sobre el Drets de les Persones amb Discapacitats.

m) L'Europa de les persones

Joventut

La gent de menys de 25 anys a la Unió Europea dels 27 és aproximadament del 30%, tots aquest milions de joves són i seran els encarregats de liderar aquest projecte europeu en les properes dècades.

És imprescindible doncs, que aquestes generacions, que són el futur d'Europa, es puguin interrelacionar i identifiquin com a pròpia la construcció d'Europa. Per això cal que des de qualsevol realitat social, regió, cultura, nació i creença les persones joves entenguin que la UE no és només un mercat a l'engròs sinó un espai de desenvolupament personal que els hi ofereix moltes sortides de futur, mobilitat, feina i modus de vida.

Per a poder fer això cal que des de casa nostra impulsem aquest desig d'Europa a la nostra població jove, des de les associacions de joventut d'àmbit europeu fins a iniciatives pel desenvolupament de projectes que provinguin des de les pròpies institucions europees.

Al mateix temps, la UE ha de poder recompensar als membres i més en una època de crisi econòmica com la que ens trobem. Des de l'eurocambra s'ha d'instar a la realització de polítiques d'ocupació juvenils destinades a la incorporació d'aquests a l'activitat laboral així com seguir potenciant el seu paper i la sensibilitat cap a ells en totes aquelles polítiques socials que els afecten, com l'ocupació, l'ensenyament i formació professional, habitatge, etc.

PROPOSTES

1. Vetllar pel paper dels joves i la sensibilitat cap a ells en totes aquelles polítiques socials que els afecten, com l'ocupació, l'ensenyament i formació professional, habitatge, etc.

2. Reforçar el Paper de l'European Youth Forum com a interlocutor institucional exclusiu (o prioritari) en les polítiques de joventut i aplicar transversalitat real a les polítiques de joventut.

3. Impulsarem beques d'habitatge per fer front a les necessitats derivades de la impossibilitat de realitzar els estudis de formació professional o universitària a la pròpia ciutat de residència o en ciutats de radis propers inferiors als 50 quilòmetres.

4. Proposarem crear el contracte estudiant per permetre als estudiants universitaris i de formació professional que puguin compatibilitzar l'estudi amb la feina, preferiblement en empreses del camp en el qual es formen, amb la garantia d'acabar els estudis iniciats.

5. Promourem l'aplicació de cotitzacions socials més reduïdes per als joves menors de 30 anys i de bonificacions per a la transformació de contractes temporals en contractes indefinits.

6. Impulsarem l'aprenentatge de llengües estrangeres per formar alumnes més competitius i oberts al món, amb perspectives més amples pel que fa a

possibilitats laborals i també pel que fa a enriquiment personal.

7. Desenvoluparem el programa "Treballa al món" per promoure l'intercanvi entre joves catalans que vulguin anar a treballar a empreses d'altres països, i joves estrangers que vinguin a treballar a casa nostra.

8. En el marc del món de l'associacionisme juvenil establirem línies de finançament de programes d'intercanvi de joves d'entre diferents Estats de la UE per tal de promoure el coneixement de les diferents cultures que conformen la realitat europea.

9. Impulsarem un "carnet jove" a nivell de la Unió Europea, i estendrem les entrades joves a tots els espectacles culturals.

Gent Gran

Si bé és cert que la població jove és gairebé un 30% de la població de la UE, l'altre gran grup de població a la UE és la gent gran. Aquest col·lectiu estarà també al voltant del 30% l'any 2050 i continua creixent amb el dia a dia i amb l'increment de l'esperança de vida.

La gent gran és un actiu per a la nostra societat i per a la construcció d'Europa. L'evolució de la societat ens està donant un nou perfil de gent gran. Actualment aquest col·lectiu ha anat incorporant –i cada vegada serà més– professionals altament qualificats que, per la seva situació de persones alliberades d'obligacions laborals, poden aportar, i aporten, experiència i pensament tant en el camp social com en el polític, amb capacitat de liderar projectes. Hem de saber aprofitar el valor i la saviesa que ens aporta el seu coneixement i la seva experiència en tots els àmbits, fomentant en aquest sentit la transferència de coneixement entre les persones grans i els joves, amb la possibilitat de participació en projectes de futur de caràcter intergeneracional.

Els grans canvis en l'estructura demogràfica han provocat un debat sobre el sistema de protecció a la jubilació. Hem de vetllar pel manteniment del sistema de pensions i ampliar aquest debat a les institucions europees amb l'objectiu de garantir la viabilitat del sistema de protecció social.

L'envelliment de la població també provoca l'augment, cada vegada més, de persones que viuen soles i amb baixos ingressos arribant al llindar de la pobresa. Cal trobar fórmules per a donar respostes a les necessitats d'una població envellida a l'horitzó 2050. Cal millorar les pensions actuals i garantir les pensions futures per evitar el progressiu empobriment de la gent gran.

Un aspecte que, malauradament, també està incrementant és el dels maltractaments a la persones grans, cal prestar-hi també l'atenció i impulsar les mesures necessàries al respecte.

PROPOSTES

1. Establir un marc regulador comunitari dels drets i prestacions a les que

tenen dret els ciutadans europeus per fer front a situacions de dependència, en el marc d'una política global d'atenció a aquestes necessitats.

2. CiU propugnarà el reconeixement supraestatal a nivell d'Unió Europea del dret a pensions i subsidis, i n'afavorirà el cobrament a qualsevol estat comunitari. Així mateix, vetllarà per l'extensió del dret a rebre assistència sanitària i farmacèutica a tot el territori de la Unió Europea.

3. Facilitar la continuïtat a la feina dels treballadors més grans que així ho vulguin, afavorint per a aquests col·lectius, l'ocupació a temps parcial.

4. Impulsarem mesures de prevenció del maltracte a la tercera edat.

5. Impulsarem l'efectivitat de l'aplicació del Carnet Europeu de la Gent Gran, com a document únic a tots els estats membres, tot fent extensius els avantatges culturals, econòmics i socials a cada lloc.

6. Vetllarem per tal que des de la Unió Europea es promogui l'activitat associativa i el voluntariat entre la gent gran.

3- L'Europa sostenible. Catalunya, Un territori sostenible a Europa

a) Canvi climàtic

El Canvi Climàtic s'ha convertit en un dels reptes principals als que haurà de fer front la humanitat i la UE en les properes dècades.

El Canvi Climàtic és inequívoc, bàsicament l'està causant l'activitat humana i ja hi ha evidències que és irreversible. És un problema que ha deixat de ser una amenaça per convertir-se en una evidència inqüestionable d'impacte mundial. La única solució és adaptar-se a ell i mitigar el fenomen amb mesures concretes i el màxim de consensuades. Les dades mostren que el Canvi Climàtic ja s'està produint. La crema de combustibles fòssils per obtenir l'energia que requereixen els processos d'industrialització i l'expansió de l'ús de vehicles motoritzats explicarien el gran increment experimentat en les emissions de CO₂. L'acord respecte a l'existència del fenomen del Canvi Climàtic és gairebé unànime i nosaltres l'assumim com a element determinant en la orientació de la política comuna de la UE.

La UE com a subjecte geopolític global ha de tenir una estratègia pròpia, un full de ruta a impulsar, desenvolupar i complir dins de la UE i una política internacional comuna de promoció d'una estratègia global de lluita contra el canvi climàtic.

Invertir en polítiques decidides enfront del canvi climàtic no solament no perjudica el creixement, sinó que és l'estratègia pro-creixement a llarg termini.

Hi ha mitjans reals i assequibles per front al Canvi Climàtic que la UE ha de promoure i impulsar de manera prioritària. Hi ha tecnologies per reduir les emissions de CO₂ i el receptari abasta camps com l'energia (millorar en eficiència, renovables, nuclear), transport (vehicles menys contaminants, transport públic i biocombustibles), l'edificació (electrodomèstics i aïllaments eficients) i la fiscalitat ambiental.

Els objectius i propostes per les quals caldrà seguir contribuint des de la UE de cara al 2020 passa per: la reducció de les emissions de GEH en un 20% respecte el 1990; la millora de l'eficiència energètica en un 20%: el 20% de l'energia consumida ha de procedir de fons d'energia renovables. Actualment representen el 8,5% del mix energètic); el 10% dels carburants haurà de procedir de biocombustibles. La promoció d'un model de mobilitat pública sostenible també ha de ser un objectiu prioritari dins de l'estratègia comuna de la UE en la lluita contra el canvi climàtic. Això passa per un programa d'inversions i programacions en matèria de transport públic.

Cal desenvolupar a fons i amb incentius el Pla Europeu contra el Canvi climàtic presentat per la Comissió Europea que inclou objectius obligatoris pels països. A l'Estat espanyol l'obliga a reduir un 10% les seves emissions per al 2020 respecte al 2005. I a produir el 20% de l'energia consumida amb fons d'energia renovables.

Una política comuna òptima per afrontar el canvi climàtic ha de combinar cinc enfocaments: estudi dels orígens, mitigació de les possibles causes, adaptació a la nova realitat, protecció davant de possibles emergències i bona gestió dels recursos.

L'adaptació comporta preparar l'economia europea a les noves condicions climàtiques. En aquest sentit, i dins l'ample ventall de matèries que s'han de considerar, hi ha alguns principis que semblen fonamentals com tenir coneixement dels impactes actuals i fer una previsió dels impactes futurs que es poden produir a la UE. S'han de fer estudis i recerca per tal de poder-ho definir, sense por dels resultats que puguin donar.

Els sectors implicats han de poder adaptar-se a la nova realitat, aprofitant aquesta oportunitat per tal de modernitzar-se i fer-se més competitius, no podent restar impassibles. En aquest sentit s'hauria de promoure una política fiscal incentivadora, que fomentés aquesta readaptació.

Les mesures a nivell de la UE que es decideixin tirar endavant per millorar l'adaptació dels diversos sectors, han d'estar consensuades amb els mateixos sectors com a camí per garantir l'èxit sempre que sigui possible.

PROPOSTES

1. Avaluació global del compliment de Kioto per part del conjunt de països de la UE. Impulsar nous acords contra el canvi climàtic sobre els marcs ja existents (Conveni marc de les Nacions Unides per al Ccanvi Climàtic i el Protocol de Kioto) amb visió compartida dels objectius i acord sobre el marcs d'actuació.
2. Aconseguir que totes les decisions públiques a nivell de tots els països de la UE siguin preses integrant el cost en emissions de carboni.
3. Estudi i implementació d'un Programa Europeu d'incentius per al compliment del compromís de reducció d'emissions de CO₂.
4. Ecotaxa CO₂ zero: taxa europea per a gravar l'entrada de productes de països fora de la UE que no compleixen amb els seus compromisos amb Kioto de reducció d'emissions de CO₂ i per a països que es neguen a subscriure'ls.
5. Elaboració d'un Pla Estratègic de la UE i creació d'un Fons de promoció del transport públic que no produeixi CO₂.
6. Elaboració d'un Pla Estratègic i creació d'un Fons de promoció del transport de mercaderies per tren i via marítima. Es tracta de potenciar el transport de mercaderies amb ferrocarril i el transport marítim (posada en marxa de les autopistes del mar). Desenvolupar una xarxa ferroviària apta per a viatgers i per a mercaderies que cobreixi de forma equilibrada el territori, amb capacitat suficient per cobrir els corredors més importants, nòduls i plataformes logístiques. Establir avantatges fiscals per a les mercaderies que es transportin per via marítima o per tren (Ecodesgravació fiscal). A implementar a nivell d'Estats.
7. Creació d'estímul fiscal (Ecodesgravació fiscal) a nivell europeu i avals públics per inversions a mig i llarg termini en R+D+i en el desenvolupament de l'ecoeficiència en la construcció d'edificis. A implementar a nivell d'Estats.
8. Creació d'estímul fiscal i avals públics per inversions a mig i llarg termini en la implementació de projectes de generació d'energia per mitja de energies netes i renovables.
9. Creació d'un Observatori del Canvi Climàtic que analitzi el indicadors, monitoritzi dades i faci previsió respecte possibles conseqüències. Entre els seus objectius: Avançar en el coneixement detallat de les condicions climàtiques futures. Impuls als estudis de prospectiva. Revisió i actualització. Elaboració de models predictius. Molts sectors i sistemes ecològics, econòmics i socials són vulnerables en major o menor mesura al Canvi Climàtic i l'avaluació d'aquesta vulnerabilitat és imprescindible per a l'adaptació. Impulsar estudis per avaluar els efectes del Canvi Climàtic en la salut humana tenint en compte projeccions de l'estructura demogràfica. Cartografia de les zones més vulnerables en diferents escenaris i establiment de plans d'actuació.

10. Impulsar un nou Pla Renove Europeu no tan sols seguint criteris d'antiguitat sinó també de respecte al medi ambient i de lluita contra el canvi climàtic.
11. Introducció d'un sistema de classificació a nivell europeu dels resultats mediambientals a base "d'estrelles verdes" que tinguin en compte tots els resultats relacionats amb el medi ambient (emissions, consum, soroll, ajudes a la conducció ecològica, eficiència espacial, ...)
12. Creació d'un IVA reduït per als productes que respecten el clima i la biodiversitat. (Establiment d'un IVA més elevat per exemple que gravi els electrodomèstics menys eficients).
13. Possibilitar que els consumidors europeus, a través de l'etiquetatge dels productes, sàpiguen de quanta contaminació en termes d'emissions de CO2 són responsables els productes que consumeixen. Treballar conjuntament per establir estàndars aplicables de manera que els fabricants puguin calcular l'impacte de l'elaboració, transport i eliminació dels béns.
14. Augmentar la capacitat d'absorció de CO2 de l'atmosfera per les formacions vegetals. Incrementar la qualitat i quantitat dels absorbidors de carboni. Incrementar la superfície forestal adaptant-la al Canvi Climàtic (forestació i reforestació en terres agrícoles, abandonades o degradades).
15. Impulsar estudis per determinar el potencial de la tecnologia de captura i emmagatzematge geològic de CO2. Localització d'emplaçaments, anàlisi de la contribució en la reducció de GEH, avaluació dels riscos en les fases de captura, transport i emmagatzematge. Impulsar els projectes de captura i emmagatzematge.
16. Integració efectiva del Canvi Climàtic en les polítiques de cooperació al desenvolupament.
17. Establir sistemes d'avaluació periòdica dels efectes de les mesures adoptades i del compliment dels programes i compromisos adquirits a nivell estatal i internacional.

b) Política agrària i desenvolupament rural

Una gran part de la superfície de Catalunya és rural. Trenta-tres de les quaranta-una comarques catalanes es poden considerar zona rural per bé que la població que les habita escassament representa un 29 % de la del conjunt de Catalunya.

L'agricultura catalana en els darrers anys ha vist minvar el seu pes, tant pel que fa a població activa ocupada, com en la seva participació al PIB català, amb una clara reducció de la renda agrària disponible. La indústria agroalimentària, pel contrari, ha continuat sent un dels sectors menys afectats, de moment, per la crisi. Malgrat tot, si ens situem en el sector productiu, cal destacar-ne tres aspectes:

- Elaboració d'un producte bàsic: aliments. Tot país, sense caure en el proteccionisme, ha de conservar una estructura mínima per garantir unes reserves alimentàries considerades estratègiques.

- Gestió de la major part del territori, configurant-ne un paisatge. De no ser així, se n'hauria d'ocupar l'administració per tal d'evitar el deteriorament del territori.

- És element clau per una indústria agroalimentària potent ja que al tenir la seva base productiva al costat, dificulta la seva deslocalització.

Ara bé, per a que això funcioni cal tenir explotacions on l'empresari agrari s'hi guanyi la vida, és a dir, han de ser econòmicament rendibles, amb activitat socialment acceptada i valorada, o prestar un servei d'abast global, com la protecció d'ecosistemes concrets, que han de ser degudament compensats per la mateixa societat. I tot sovint ens trobem amb una combinació de diverses activitats en el que s'ha denominat multiactivitat.

Hem de fer una aposta decidida per a la adopció de polítiques destinades al món rural ja que constitueix una autèntica reserva de la diversitat enfront la tendència homogeneitzadora de la cultura urbana i els seus habitants. En tant que principals cuidadors d'aquest entorn rural, representen un actiu real per a la Unió Europea la qual se'n beneficia en conjunt de la seva activitat.

Cal aconseguir un augment de la competitivitat del sector agrícola i forestal i millorar la gestió dels recursos naturals. La diversificació econòmica i la millora de les funcions mediambientals s'han de treballar amb la mateixa intensitat que el foment cultural, el turisme i les activitats recreatives.

És important també avançar en protocols comunitaris sobre normes de qualitat i garanties sanitàries, que de manera àgil i entenedora s'apliquin a tot arreu, garantia bàsica per una agroindústria que tot sovint es troba amb interpretacions totalment subjectives tant a nivell local, especialment a casa nostra, com a nivell d'altres mercats.

A Catalunya, si es continua amb la dinàmica actual, pot suposar un cop definitiu al sector productiu, ja molt envellit, i de retruc pot afectar a la indústria agroalimentària, que si li falla la base local, pot optar per traslladar-se. Per tant, caldria un debat a fons de quin pla estratègic adopta la UE per la seva agricultura, i subsidiàriament plantejar nosaltres les línies mestres per una acció de futur. No cal oblidar que en agricultura pràcticament l'administració única es la catalana, i com a tal hauriem de tenir el nostre pla propi d'actuació i poder-lo discutir directament amb Brussel·les.

PROPOSTES

1. Ates el caràcter familiar de moltes explotacions, impulsarem mesures de polítiques socials que contemplin aquesta realitat. Especialment pel que fa a l'accés de la parella a la cotitularitat de l'explotació a efectes de la seguretat social. És un pas endavant però cal anar més lluny amb un recull de drets i deures dels membres de la família que hi treballen.

2. Un dels nostres objectius és la continuïtat de les explotacions agrícoles i ramaderes, per això destinarem ajuts als joves agricultors i als titulars d'explotacions que la seva activitat es desenvolupi amb desavantages socials,

territorials, (altitud, pendent, aïllament...), ubicades a les nostres zones de muntanya i zones equiparables, mitjançant la instrumentalització i la potenciació del seu finançament i ajuts específics

3. Vetllarem per la supressió del condicionant d'agricultor a títol principal atenent al fet que l'agricultura del nostre país és vegada més a temps parcial, o finques explotades en règim societari.

4.L'agrícola, és l'activitat mes regulada i burocratitzada de la UE, fruit segurament d'un moment històric. Cal anar a una profunda revisió de tots els procediments i de la teranyina legislativa que s'ha anat desenvolupant. Cal restablir l'equilibri administració/administrat.

5.Cal donar suport a la diversificació de les activitats al món rural, i en aquest sentit és bàsic aprofitar els recursos naturals del nostre país. Cal estimular la silvicultura com una de les solucions per crear riquesa que reverteixi en clar benefici de bona part del nostre territori a la vegada que ajudar al seu desenvolupament rural. Per tant, cal promoure l'explotació dels nostres boscos i els de la comunitat europea, cal harmónitzar la normativa dels estats membres i promoure la seva trasposició a les normatives internes amb ajuts específics per al seu desenvolupament

6.Apostarem per la reutilització de la fusta en el procés edificatori com a material arquitectònic, estructural i, constructiu, dins d'un marc adient que permeti la realització de certificacions tècniques del material.

7.Reforma de la PAC. Els acords que s'estan discutint dins la OMC seran negatius ja que els productors de països tercers estan desenvolupant la seva activitat amb menors costos de producció. Això comportarà la desaparició de moltes explotacions a Catalunya i arreu d'Europa. Cal, doncs la introducció d'alguns mecanismes de preferència comunitària per assegurar determinades explotacions agroalimentàries amb criteris asseguradors dels costos de la producció i garantint un plus al productor.

8.Desenvolupament i millora de les infraestructures rurals viàries i de telecomunicacions. Cap petit municipi sense cobertura de telefonia mòbil, amb dèficit energètic o sense connexió de xarxa.

9.Producció més orientada al mercat. Cal fer una integració a nivell europeu en les explotacions agroalimentàries i tenir mesures reguladores i d'estabilització dels mercats en cas de crisi d'algun sector de producció, que eviti la seva davallada i per tant, el posi en perill

10.Eines d'estabilització de mercats a nivell econòmic. L'alterabilitat, volatilitat i incertesa dels preus de les matèries primeres que pateix el sector com cap altre, representa un perill per la economia europea. Cal crear eines d'estabilització de mercats amb la instauració d'un mecanisme comunitari de cobertura de riscos.

11.Cal donar suport a les activitats socioeconòmiques per fomentar iniciatives privades i col.lectives autosostenibles, que enforteixin el paper de les ciutats petites com a part integrant de les zones rurals i factor de desenvolupament per ajudar al creixement de les comunitats rurals.

12.Crearem la finestreta única integrada per municipis rurals que permeti

l'assessorament i la realització de tots els tràmits burocràtics en una única unitat d'espai.

13.El sector necessita una legislació clara i contundent amb les importacions de productes amb dumping. Cal desenvolupar polítiques aranzelàries anti - dumping, que perjudiqui el menys possible la lliure circulació de productes.

14.Cal fixar també una política comunitària homogènia en producció integrada, ecològica i en relació als transgènics. Cal donar facilitats per poder instal·lar en explotacions agropecuàries isolades (granges, hivernacles), energies alternatives amb facilitat (eòlica o solar), fugint de la complexa tramitació d'un parc eòlic o hort solar.

15.En matèria mediambiental, cal fomentar el Pla d'estalvi agrícola, especialment pel que fa a l'estalvi d'aigua.

16.Demanarem la revisió de la prima al sector oví, fent-la proporcional al boví. Els ramats estan desapareixent, i en països com el regne Unit ja s'estan prenent iniciatives parlamentàries en aquest sentit. Separar clarament el que poden ser ajuts de les polítiques estructurals a l'agricultura, dels ajuts a les polítiques mediambientals. Hi ha una tendència a l'estalvi de pressupost comunitari en base a desviar fons de l'agricultura al medi ambient.

17.En política comercial, caldrà establir un termini màxim de pagament de les administracions i dels establiments comercials - grans cadenes. Amb sancions a ambdós casos en cas d'incompliment.

18. Fomentarem l'obligatorietat a les grans cadenes d'informar al consumidor d'una manera suficient sobre continguts i procedència de les anomenades marques blanques.

c) Pesca

En el marc de la Política Pesquera Comuna (PPC), una de les principals apostes hauria de ser la de reduir el nivell de captura, ja que aquesta PPC vé totalment condicionada per l'ús sostenible que es faci de les poblacions de peixos.

La PPC continua tenint un gran contrapunt per a les flotes de pesca catalanes establint quin és el tonatge màxim de pesca que poden fer les flotes, ja que obliga en molts casos a llançar al mar peixos morts que serien aptes per al consum humà.

És per això que s'hauria de poder flexibilitzar les quotes o captures màximes en relació amb l'assignació de possibilitats de pesca en vigor i invertir en programes de millora de la selectivitat de les arts de pesca, que haurien d'imposar-se l'objectiu de combatre la captura accidental de dofins i aus marines.

Hem de diferenciar dos grans sectors de pesca, aquella que es fa al Mar Mediterrani i la pesca a l'oceà Atlàntic. Les institucions europees han donat molta més importància a la pesca atlàntica dotant les flotes pesqueres que actuen en aquesta zona de majors recursos. Des de CiU promourem la modificació d'aquesta orientació per tal d'augmentar els recursos que es

destinen a la pesca mediterrània, i aconseguir una ordenació global de l'activitat pesquera en els caladors que ens són més propers.

L'esgotament de la població de peixos i dels recursos pesquers és un problema d'enorme gravetat, per això seguirem defensant que la UE fomenti la pesca sostenible arreu del món així com l'aplicació del Conveni de Ginebra de 1982 i portar si cal davant del Tribunal Internacional del Dret del Mar, aquelles nacions que amb les seves actuacions i/o omissions irresponsables hipotequin l'ecosistema i facin perillar la forma de vida de moltes famílies catalanes.

PROPOSTES

1. Defensarem la flexibilització de les quotes o captures màximes en relació amb l'assignació de possibilitats de pesca en vigor.

2. Promourem la modificació de l'orientació Atlàntica de la Política Pesquera Europea cercant una ordenació global de l'activitat pesquera en els caladors que ens són més propers.

d) Desenvolupament industrial, infraestructures i respecte al territori

Catalunya sempre ha procurat que la seva fós una economia productiva, amb un ric teixit empresarial. Sense empreses no hi ha creixement, i per tant, cal oferir les oportunitats adients per tal que puguin desenvolupar la seva activitat. Paral·lelament, i com ja dèiem abans, les infraestructures són imprescindibles per al creixement econòmic i per aconseguir l'equilibri territorial. Si no som capaços de posar el país al dia i recuperar-nos dels dèficits dels darrers anys, Catalunya perdrà moltes oportunitats.

No obstant això, cada cop més s'evidencia la necessitat, i la societat ens ho exigeix, que aquest creixement no vagi renyit amb el respecte al territori i al medi natural. Cal treballar perquè el nostre desenvolupament industrial i les infraestructures que l'acompanyin i el facin possible siguin sostenibles, perquè la nostra aposta per l'activitat logística no suposi en cap cas una hipoteca de futur. Dit d'una altra manera, creixement i preservació i respecte pel medi han de caminar en un cert pla d'igualtat.

Per tant, diem sí a noves infraestructures (en contraposició a aquells que aposten per la cultura del no sistemàtica), però reclamem que es planifiquin i s'executin els projectes amb el màxim respecte amb el territori i el paisatge i seguint sempre criteris de sostenibilitat. I la necessitat i la urgència no poden ser excusa per fer les coses mal fetes, per fer-les a qualsevol preu. Diem sí a noves zones d'activitat industrial i logística, però no a tot arreu i sí tendint a la concentració d'ubicació per evitar un major impacte sobre el territori, per exemple. De fet, la pròpia activitat productiva ha de prendre una implicació en aquests aspectes i assumir que la del futur ha de ser una economia verda, on el creixement vagi acompanyat d'uns determinats valors.

S'ha de permetre créixer sota criteris de sostenibilitat per tal d'oferir garanties

de futur, però alhora no hipotecar-lo. És a dir, s'ha de buscar un just equilibri entre desenvolupament, sostenibilitat i equilibri territorial.

Hem de buscar la fórmula per oferir unes oportunitats equivalents a tots els ciutadans, independentment d'on visquin. És a dir, hem de seguir treballant a favor de l'equilibri territorial. I això passa per crear noves oportunitats allà on manquen. Equilibri sí, però ús extensiu del territori i dispersió no.

Però també caldrà posar límits. Hi ha zones on el creixement ja no és possible tenint en compte la saturació i massificació que ha patit al llarg de molts anys. Un exemple clar és la zona litoral. En aquests indrets, cal ser encara més exigents en la preservació dels pocs espais verds i agrícoles que hi queden. Així mateix, en aquelles zones on s'ha de produir el creixement els propers anys, cal evitar cometre els mateixos errors del passat d'altres zones. En aquest sentit, la construcció ha de deixar de ser el motor principal de creixement de moltes zones.

És necessari potenciar i ampliar les zones naturals protegides, preservar la biodiversitat, i que tot això vagi acompanyat dels recursos suficients per fer-ho possible. Però també és necessari la concertació amb els territoris afectats i la garantia que s'oferiran perspectives de futur a la gent que hi viu, sense necessitat d'haver de marxar-ne.

Volem una mobilitat més sostenible. Apostem perquè s'incrementi de manera significativa el transport de mercaderies per ferrocarril com a via de sortida cap al continent europeu. També defensem una aposta decidida per convertir el transport públic en una veritable alternativa al cotxe, i que ho sigui a tot arreu. Tenint presents tots els dèficits actuals, està clar que això només serà possible si s'hi fa una inversió econòmica rellevant. Tot plegat ha de permetre disminuir les congestions massa habituals, i per tant, una millora dels índexs de contaminació i també d'estalvi energètic.

També cal treballar per una redefinició del turisme que volem. Un turisme sostenible amb el territori, que tingui menys impacte i que la seva petjada es noti el mínim possible en el futur. Que sigui respectuós amb la gent que hi viu, que rendibilitzi el paisatge, però que no l'hipotequi mediambientalment. Un turisme de qualitat, de valor afegit, on el quan més millor, no sigui el principal objectiu.

Hem de tornar a transmetre la idea del bé comú com a valor social prioritari. Les societats són cada cop més individualistes i on la prioritat cada cop més és només allò que ens afecta directament a nosaltres. Cal fer entendre als ciutadans que l'actitud individual condiona finalment la col·lectivitat, i per tant, cal un comportament més involucrat en la construcció del país, més actiu en els processos de decisió, més obert, generós i més responsable.

PROPOSTES

1. Seguirem treballant per una estratègia europea per la conservació de la biodiversitat, com a patrimoni comú que és. Aquesta estratègia ha de preveure una major participació dels agents implicats en el seu seguiment i execució, així com més recursos per aconseguir una protecció efectiva.

2. Posarem límit des de l'escala europea al creixement de determinades zones, tenint en compte la saturació i massificació, com ara el litoral, per preservar els pocs espais naturals que conserven.

3. Treballarem perquè la Unió Europea proposi un decàleg perquè tant les infraestructures com els processos de desenvolupament i creixement que es facin a tots els estats membres segueixin uns paràmetres de sostenibilitat homogenis.

4. Elaborarem estratègies de desenvolupament sostenible per a les àrees transfrontereres amb una especial unitat ambiental, com pot ser el cas dels Pirineus. De manera concreta, tirarem endavant el projecte de la Convenció dels Pirineus.

5. Farem que una de les prioritats de la Unió Europea sigui l'impuls real del transport públic i del transport de mercaderies per ferrocarril com a fórmula de lluita contra el canvi climàtic. Aquesta aposta s'ha de traduir en una prioritització de recursos per fer-ho possible.

6. Treballarem perquè al sí de la Unió Europea es debati quin ha de ser el model de turisme a potenciar, tenint en compte la sobreexplotació dels recursos actuals i la necessitat de basar-lo en criteris de sostenibilitat i de respecte pel territori.

e) Política energètica

Defensem una filosofia de menys dependència del petroli i més dependència d'energies renovables com a base per a un millor equilibri energètic, i una reducció en les emissions de CO₂. Apostar per l'estalvi i l'eficiència. Garantir els subministres energètics amb una energia de qualitat a tot el territori, competitiva i respectuosa amb el medi.

El sistema energètic europeu que volem promoure és un sistema diversificat, tant pel que fa fonts energètiques com a la seva distribució geogràfica, que garanteixi la seguretat d'aprovisionament, mitjançant el màxim de recursos comunitaris possibles – per reduir la dependència externa- i que participi de manera molt protagonista en el procés de lluita contra el canvi climàtic ja que la producció d'energia representa un aspecte clau en aquesta lluita.

La UE ha de poder garantir l'existència d'energies netes, segures i estables tant per a l'activitat productiva com per als consumidors. Per aconseguir aquest objectiu cal promoure el desenvolupament real d'un mercat únic de l'energia a Europa. Aquest mercat requereix d'unes interconnexions suficients, pel que fa a electricitat i gas natural, entre tots els veïns europeus, la qual cosa ha de permetre més competència entre productors i distribuïdors europeus.

Cal donar compliment a l'objectiu de generar un 12% del total d'energia primària a partir d'energies renovables a Europa l'any 2010 i als compromisos derivats de la Cimera de Kyoto, quant a la reducció de les emissions de gasos precursors de l'efecte hivernacle.

Pel que fa a l'energia elèctrica, cal orientar la política comuna a garantir un lliure intercanvi d'energia entre productors i consumidors europeus garantint la llibertat d'elecció del proveïdor.

La UE també ha de regular i establir un estàndards que regulin la qualitat mínima dels subministraments energètics i que defineixin la seguretat en el proveïment i l'accés no discriminatori dels consumidors i productors a la xarxa basades en tarifes transparents.

La UE ha d'obrir un debat sobre l'energia nuclear (Costos, Proveïment, Seguretat, Residus), tenir i redefinir una estratègia europea pel que fa al compliment del compromís de Kioto, promoure la innovació tecnològica en l'àmbit de l'energia i per la creació d'empreses innovadores en aquest sector i promoure el desenvolupament de clústers regionals d'energia amb tots els sectors privats i públics, acadèmics i empresarials, consumidors i proveïdors, amb una aposta prioritària per la recerca, desenvolupament i innovació de tecnologies i fonts energètiques avançades.

Cal que la Unió Europea continuï desenvolupant polítiques adreçades a la promoció de l'eficiència energètica i de les energies renovables, amb els recursos econòmics suficients.

PROPOSTES

1. Reducció de la situació actual de la **dependència del petroli** amb la promoció, prioritització i estímul d'energies alternatives als combustibles fòssils.
2. **Simplificació administrativa** de tràmits i processos per a la implementació d'energies renovables.
3. Estímuls fiscals i avals econòmics per a la creació de **clústers** d'indústria i recerca en el camp de l'energia a nivell europeu.
4. Creació d'un espai d'estudi i debat comú a la UE sobre les **futures fonts d'energia** i les formes de **generació**.
5. **Foment dels biocarburants** impulsant mesures d'homologació pels biocarburants importats per evitar impactes socials i ecològics negatius, desenvolupament d'un sistema de certificació pels produïts de forma sostenible, impulsar biocarburants de segona generació obtinguts a partir de plantes o de components vegetals que no competeixen directament amb els usos alimentaris i ofereixen una major eficiència.
6. Estudiar el paper i potencial dels **combustibles alternatius gaseosos** com el gas de petroli i el gas natural líquids perquè poden contribuir a reduir les emissions i a la diversificació del subministrament energètic.
7. **Vehicles europeus de consum baix**: Establiment de noves mesures i normes per a que els vehicles europeus comptin amb indicadors de canvi de velocitat recomanada, indicadors sobre el consum de combustible, cost del trajecte en curs i dels trajectes recorreguts amb més freqüència. Utilitzin econòmetres, millors lubricants i coixinets de fricció reduïda, nous sistemes d'arrancada i parada, neumàtics amb baixa resistència de rodadura i sistema de control de pressió, perquè es redueixi el seu pes utilitzant més alumini, i perquè es millori el seu disseny aerodinàmic.

8. Promoure les **auditories energètiques**. Impulsar un **ISO energètic**.
9. Establir mesures d'estímul a la utilització de **l'arquitectura bioclimàtica** i de les solucions constructives i tecnològiques que redueixin el consum d'energia i millorin l'eficiència per a condicionament i il·luminació, i ús de les energies renovables. Desenvolupament i promoció de la bioconstrucció. Millorar l'eficiència energètica dels edificis tant de l'embolcall edificatori com de l'equipament dels mateixos. Tots aquests processos no poden encarir la producció d'habitatges.

f) Política europea de recursos hídrics

L'aigua és un recurs natural vital per a la humanitat. No és un producte comercial, sinó un patrimoni comú que ha de ser protegit i compartit. L'accés a l'aigua és un dret essencial de tot ésser humà. De l'aigua en depèn el benestar dels ciutadans i la supervivència del nostre medi ambient.

L'aigua és, a més, un recurs energètic fonamental pel desenvolupament sostenible i la competitivitat de la nostra economia. Els problemes relacionats amb la seva disponibilitat, avui més que mai actuals a conseqüència del canvi climàtic, afecten a diverses regions de la Unió Europea i requereixen un conjunt de mesures a nivell comunitari. Creiem necessari fomentar una gestió més sostenible de l'aigua, promovent-ne l'estalvi i la reutilització, i impulsar un major control de totes les aigües de la UE, tant en termes qualitius com quantitius, a fi de salvaguardar la salut dels ciutadans, protegir el medi aquàtic i pal·liar els efectes de les sequeres i de les inundacions.

En aquesta perspectiva, Convergència i Unió continuarà defensant com a prioritària la construcció d'una connexió hídrica entre el Lluçanès-Rosselló i Catalunya, amb fons de la Unió Europea, per tal d'abastar amb aigua del Roine la xarxa d'aigua de Catalunya, com a alternativa al transvasament d'aigües de l'Ebre. El transvasament del riu Roine representa la millor solució a la situació de sequera permanent que pateix periòdicament Catalunya i que s'ha convertit en un dèficit estructural. No només té un cost econòmic i financer més baix que la dessalinització de l'aigua del mar, si no que implica un menor impacte ambiental negatiu a la costa i a l'atmosfera ja que el consum energètic específic per metre quadrat seria 2,5 vegades inferior al de les necessitats d'una planta dessalinitzadora.

PROPOSTES

1. Exigim la introducció i l'aplicació de normes que garanteixin la protecció i la gestió sostenible dels recursos hídrics en totes les altres polítiques comunitàries i en particular en la política energètica, la política agrícola, la política pesquera i en matèria de turisme.
2. Impulsarem, tant a nivell comunitari com a nivell nacional, la creació d'ajudes econòmiques i d'incentius fiscals que encoratgin les inversions en les noves tecnologies que permeten un menor consum i una gestió més eficient de l'aigua.
3. Demanem l'ús del Fons de Solidaritat de la Unió Europea i del mecanisme Europeu de Protecció Civil, per tal de permetre als Estats membres afectats per greus sequeres de gaudir d'una ajuda ràpida i adequada i limitar, d'aquesta manera, els efectes negatius sobre el seu desenvolupament econòmic.

4. Les diferents condicions i necessitats dins de la Unió Europea requereixen solucions específiques. Creiem convenient tenir en compte aquesta diversitat en la planificació i execució de les mesures destinades a la protecció i a l'ús sostenible dels recursos hídrics. En el cas d'emergències hídriques les decisions hauran de ser adoptades al nivell més proper possible al lloc d'ús efectiu de les aigües.

4.- L'Europa democràtica. Catalunya, poble d'Europa

a) L'Europa dels pobles

Europa és un mosaïc de pobles, de nacions amb entitat pròpia, amb cultura i

llengües pròpies, amb institucions polítiques pròpies. Una Europa dels pobles que va molt més enllà de l'Europa dels 27, de l'Europa dels estats.

L'Europa dels 27 és una Europa construïda al voltant dels estats existents avui dia, uns estats conformats al llarg de la història a través d'unes fronteres sovint caduques, marcades de fa segles, a través de nombrosos conflictes bèl·lics, unes fronteres que en alguns casos no representen ja la realitat europea.

Per sota d'aquests estats, per sota d'aquestes fronteres, les nacions d'Europa es conformen com una realitat que ha sobreviscut al llarg dels temps, malgrat no tenir estat en molts casos. Les nacions d'Europa contenen la riquesa cultural, lingüística i també política d'Europa, i com a tals, han de tenir un reconeixement molt superior a l'actual en el marc de la Unió Europea.

En aquest sentit, el tradicional compromís del catalanisme polític amb Europa, Convergència i Unió el vol fer extensiu a tots els pobles i nacions d'Europa, i fa seva la proclamació del Parlament de Catalunya on s'ha expressat el dret dels pobles a determinar lliurement el seu futur col·lectiu, en pau, democràcia i llibertat.

La ratificació per part del poble de Catalunya del Tractat Constitucional Europeu i del Tractat de Lisboa faculden, ja des d'ara mateix, el catalanisme polític per defensar el dret de les nacions amb capacitat legislativa pròpia i exclusiva a tenir una veu pròpia a les instàncies decisòries a l'hora de la presa de decisions i, alhora, el dret a no limitar cap capacitat de decisió democràtica que plantegi qualsevol poble o nació, d'acord amb els textos bàsics de la Unió Europea i el dret internacional.

És sobre aquesta base que ens comprometem a aconseguir el màxim tracte directe possible de Catalunya amb les institucions europees, com a mostra de respecte a la pluralitat i riquesa cultural i nacional d'Europa.

En aquest sentit, el Comitè de les Regions (CoR) no té el pes polític i l'estatus necessari que nacions sense estat com Catalunya, amb forta capacitat legislativa i competències exclusives, necessitarien tant per poder fer sentir la seva veu com per fer arribar millor el que significa el procés de construcció europea a la ciutadania. A més, la barreja de nacions i grans ciutats fa que aquest òrgan perdi bona part del seu sentit.

La diversitat cultural i lingüística que es viu avui en els diferents estats no està suficientment representada a Europa. Una Europa més democràtica i propera als ciutadans necessàriament ha de fer passes per a resoldre aquestes qüestions.

b) L'estratègia catalana de relacions internacionals: Catalunya al món.

Com a nació, Catalunya té dret a tenir les seves pròpies relacions internacionals i la seva estratègia pròpia de relacions exteriors. I com a voluntat de ser, volem tenir-les i desenvolupar-les.

Tot i la fortalesa dels estats, el concepte de "frontera", entesa com la divisió política, i en molts casos física, que divideix els estats, ha entrat en crisi. Entra en crisi perquè la globalització dibuixa un nou mapa d'actors internacionals, on a banda dels estats hi tenen cabuda molts altres agents, entre ells les nacions sense estat amb voluntat de desenvolupar-se i exirtir com a nació, i per dalt les unions polítiques i econòmiques com pot ser la pròpia Unió Europea.

Tots aquests factors juguen a favor de la voluntat de Catalunya de ser al món, una voluntat que hi ha estat sempre, però que les circumstàncies internacionals actuals ajuden a poder desenvolupar.

Catalunya ha de tenir unes prioritats estratègiques sectorials i geogràfiques on desenvolupar les seves relacions internacionals, i la primera i evident estació és la Unió Europea, com a part que en som. En el marc europeu Catalunya ha de fer una aposta per la relació bilateral amb els principals actors de la Unió, amb presència física allà on es prenen les principals decisions polítiques i econòmiques, i una relació preferent amb aquelles nacions sense estat de la Unió Europea, que com Catalunya, tenen voluntat de ser presents al mapa europeu i internacional.

Geogràficament l'aposta de Catalunya ha de ser la mediterrània, el "Mare Nostrum", on el nostre país ha mirat sempre i amb el qual ha aconseguit viure la seva etapa més reeixida. Catalunya ha de ser un dels actors que reivindiquin l'enfoc mediterrani de la Unió Europea.

A nivell internacional Catalunya ha de fer una aposta també per ser present als espais de decisió internacional polítics i econòmics.

En conjunt, l'objectiu de l'estratègia pròpia de relacions internacionals de Catalunya, ha de ser l'aprofitament de les possibilitats polítiques i econòmiques que ens proporciona aquest nou món globalitzat i multipolar.

Més enllà, Catalunya, com a nació sense estat amb voluntat de reconeixement, ha de tenir com a objectiu la internacionalització del fet català, entesa com a factor pedagògic, però també de sensibilització i cerca de reconeixement i suports internacionals a la nostra voluntat de ser.

L'actual món globalitzat i les seves circumstàncies ens permeten buscar el nostre reconeixement com a nació, no ja només en el marc de l'estat espanyol, sinó directament al món.

PROPOSTES

1. Presència institucional de Catalunya a les principals ciutats d'Europa.
2. Presència institucional de Catalunya les principals ciutats comercials i polítiques del mediterrani.
3. Internacionalització del fet català.

4. Fer efectiva la presència de la Catalunya a la UNESCO tal i com recull l'Estatut.

c) L'Europa post Tractat Constitucional Europeu

El procés que es va endegar amb la redacció del Tractat Constitucional Europeu va entrar en via morta a causa dels vots negatius en els referèndums de ratificació del Tractat a França i els Països Baixos. El fracàs no pot ser únicament atribuït al rebuig del text per part dels ciutadans d'aquests països, sinó que hi van haver un conjunt de factors exògens que van acabar-hi incidint de manera molt especial. El fet és que aquells episodis han agreujat una espiral de paràlisi del projecte europeu que ja venia de l'aprovació *in extremis* del Tractat de Lisboa, espiral de la qual ens urgeix sortir-ne el més aviat possible.

Convergència i Unió analitza el fracàs d'aquest procés com una oportunitat per subsanar els dèficits i les mancances que el projecte europeu en l'actualitat ens depara. Partim de la constatació que el procés d'integració europea és l'objectiu polític més important que mai s'ha assolit en la història del nostre continent, i que no únicament ha aportat pau, llibertat i estabilitat, sinó també un període sostingut de prosperitat econòmica sense precedents en la nostra història. En el cas de Catalunya, la integració de l'Estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea el 1986 ha esdevingut un factor clau per a la modernització del país i el creixement econòmic.

Tanmateix, albirem la situació actual d'estancament del projecte europeu amb preocupació i reclamem canvis institucionals i polítics que permetin continuar avançant en la construcció econòmica i política de la Unió, a la vegada que la dotin dels instruments necessaris per tal de poder afrontar els reptes més importants en els àmbits de la política econòmica, exterior, mediambiental, de seguretat. Únicament des d'una Europa forta els catalans serem capaços de defensar els nostres interessos en el món.

En aquesta línia, i coincidint amb l'objectiu de la simplificació i esclariment de les institucions europees, alhora que fent un pas més en el procés de construcció i superació de l'excessiva sobirania dels estats, hem de començar a superar l'Europa de les quotes, l'Europa dels equilibris, l'Europa dels bloquejos, l'Europa construïda en base a la proporcionalitat i el consens.

Des de Convergència i Unió hem advocat en els darrers anys per un nou Tractat de reforma institucional amb l'objectiu d'adaptar les institucions comunitàries a les demandes polítiques en la presa de decisions i als dos recents processos d'ampliació, el del 2004 i el del 2007, que han incrementat el nombre d'Estats membre de la Unió de 15 a 27, i per consegüent, han fet augmentar la complexitat en el procés de presa de decisions.

Hem insistit en la necessitat de dotar-nos d'un nou Tractat per tal de poder respondre amb més eficàcia i proximitat als reptes més imminents que haurem d'afrontar com europeus en els propers decennis. En aquest sentit, el 2005 vam defensar amb fermesa el projecte de Tractat Constitucional Europeu

perquè creïem que era el millor instrument legal possible en aquell moment per facilitar aquesta reforma institucional. Tot i que el Tractat Constitucional no va poder entrar en funcionament finalment, Convergència i Unió continua defensant la necessitat d'impulsar el més aviat possible la reforma per tal de desbloquejar la paràlisi institucional en què està sotmesa la Unió, i per aquest motiu ha donat suport a la ratificació del Tractat de Lisboa i espera que entri en vigor en breu.

Són inqüestionables les millores que aporta el Tractat de Lisboa en relació a l'*status* jurídic actual de la Unió. Europa amb el Tractat de Lisboa serà més democràtica, més transparent i més eficient. Els poders del Parlament Europeu es veuran incrementats, la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea serà jurídicament vinculant, i els instruments de dret perquè Europa pugui actuar s'enfortiran tot afavorint una Europa més segura, més social i amb més presència en l'escena internacional. A més, amb el Tractat de Lisboa es preservaran molts dels elements innovadors que el Tractat Constitucional Europeu havia incorporat fruit d'un procés de reflexió molt participatiu i de debat que va durar gairebé tres anys.

La reforma institucional és fonamental per tal que els processos d'ampliació cap a l'Europa de l'Est es completin amb èxit. En l'actualitat el mapa de la Unió Europea té un gran forat al sud-est europeu que denota la necessitat d'incorporar en primera instància els països d'aquest bloc. Si bé la incorporació dels darrers 12 Estats membres ha estat un èxit sense precedents, tant per als nous Estats com també per als Estats membres existents, és obvi considerar que qualsevol procés d'ampliació ulterior requerirà de reformes institucionals prèvies per evitar una molt probable situació de bloqueig institucional.

Convergència i Unió continuarà apostant pel procés d'ampliació cap a l'Europa de l'Est d'acord amb els criteris de Copenhaguen, sempre i quan aquestes ampliacions no bloquegin les pròpies institucions comunitàries i no suposin la marginació de l'Europa mediterrània, un dels mercats comercials més potents del món, i on Catalunya té el seu espai natural de desenvolupament. Així doncs, és encara més imperatiu que el Tractat de Lisboa entri en vigor quan abans millor.

Tot i aquest inequívoc avenç que suposaria l'entrada en vigor del Tractat de Lisboa, des de Convergència i Unió creiem que tots els objectius a què aspirem per a Europa no podran ser assolits sense la confiança i el suport ple dels ciutadans. Per aquest motiu, tot i defensar que el Tractat de Lisboa és un pas imprescindible, necessari i molt important per avançar cap a aquest objectiu, també creiem que no és suficient.

En aquest sentit, Convergència i Unió continuarà treballant per fer efectius tot un conjunt de mesures que facin d'Europa una realitat més democràtica i transparent, amb més lideratge polític i econòmic en el món, més eficient i cohesionada socialment i on es reconeixin cada vegada més les nacions que la componen. És en aquest sentit que Convergència i Unió no renuncia que la Unió Europea es doti en el futur d'una Constitució que enforteixi encara més les estructures polítiques del projecte europeu sense oblidar mai la seva ànima fomentant el sentiment de ciutadania europea.

PROPOSTES

1. Promourem en el mig i llarg termini la redacció d'una Constitució per Europa que refundi el projecte europeu amb l'objectiu de simplificar la base dels Tractats i aclarir millor els objectius i els límits de la integració europea.
2. Continuarem apostant inequívocament per l'ampliació de la Unió Europea, sobretot cap al sud-est europeu, però després que s'hagi completat la reforma del sistema institucional que li eviti situacions de paràlisi. Els processos d'ampliació s'hauran sempre d'iniciar un cop es compleixin els criteris de Copenhaguen sobre democràcia, respecte als Drets Humans i les minories, i economia de mercat. Des de CiU reclamem, però que es completin les negociacions d'adhesió amb Croàcia el més aviat possible.
3. Demanarem que el principi d'unanimitat s'aboleixi en el procés de presa de decisions, especialment en el si del Consell de Ministres.
4. Salvaguardarem les funcions essencials de la Comissió Europea, per tal que exerceixi com a veritable poder executiu i de Govern de la Unió, alhora que les seves actuacions han de quedar més estretament vinculades al control polític del Parlament. La Comissió ha de disposar de més poder en el marc d'una col·laboració i participació del Parlament Europeu més elevades en l'adopció d'aquestes decisions.
5. CiU defensarà que els futurs tractats incorporin una més àmplia aplicació del concepte de ciutadania europea i que permeti a tots els ciutadans de la Unió ser partícips de la construcció d'un projecte que va més enllà d'una mera integració econòmica.

d) Regeneració democràtica

No és cap novetat dir, i reconèixer des de les formacions polítiques, que fa cert temps que patim l'anomenada crisi de la política, que es manifesta bàsicament amb un distanciament entre política i societat, amb tots els problemes i derivades que això comporta.

La crisi de la política segur que té en els polítics als seus màxims responsables. Segurament la immediatesa de l'acció política, la dificultat de sortir del dia a dia, la prioritat per guanyar eleccions i assolir el poder per sobre de la pròpia gestió o el fet que el llenguatge polític sigui sovint percebut més de retret a l'adversari que de proposta pròpia cara a la ciutadania, en són part de l'explicació.

Segurament també però, la crisi de la política no s'explica només pels errors dels polítics. En la dificultat que troben els partits polítics per traslladar les propostes als ciutadans i que arribi abans la bronca que la proposta alguna cosa hi tenen a veure els mitjans de comunicació. També l'escàs interès per la política, el creixement de l'individualisme, i la discreta formació política de la població en general hi té a veure d'alguna manera.

En tot cas correspon segur als polítics superar la crisi de la política i fer propostes per fer-ho possible. En aquest sentit és necessari que portem a

terme una profunda regeneració democràtica que permeti superar aquest moment i recuperi la necessària credibilitat de la gestió pública.

La regeneració democràtica passa bàsicament per una aposta per la pedagogia ciutadana, per l'obsessió per explicar i que els ciutadans entenguin. També per la participació ciutadana, per la implicació dels ciutadans en els processos de presa de decisió i per fer factible, fàcil i viable la seva influència directa més enllà de les urnes.

Per fer això possible és necessària la màxima transparència possible en aquests mateixos processos de presa de decisions, en les discussions i en l'entramat institucional públic. Només des de la màxima simplificació, transparència i comprensió del funcionament del món públic, el ciutadà podrà i voldrà participar.

Aplicat a la Unió Europea, aquest procés de regeneració democràtica es veu encara més incrementat per la distància i allunyament amb que són percebudes les institucions europees. Aquesta llunyania ha provocat l'inici d'un cert euroescepticisme pel desconeixement general d'aquestes institucions, de les seves funcions, i de la seva influència real sobre les polítiques diàries i la vida quotidiana dels ciutadans europeus.

La fórmula per corregir aquest factor, la trobarem en les receptes abans exposades, afegim-t'hi però, més dosi de pedagogia, aclariment sobre quines són les institucions europees i les seves funcions aproximant-les al ciutadà, fent que aquest percebi en què l'afecta cada decisió política de nivell europeu, i també abordant una simplificació administrativa de la Unió Europea, on la negativa dels estats a cedir poder, sobredimensiona les institucions en haver-hi d'estar tots representats, alentint i dificultant tots els processos de decisió i de retruc la comprensió dels mateixos.

PROPOSTES

1. Simplificació de l'estructura administrativa europea.
2. Incrementar la formació sobre temes europeus a l'ensenyament obligatori i als mitjans de comunicació.
3. Increment i major publicació dels canals de participació en els processos de decisió europeus.
4. Incrementar l'intercanvi de polítiques públiques aplicades a Europa creant una Fundació europea amb aquesta finalitat.
5. Defensa del principi de subsidiarietat recollit al protocol sobre els principis de subsidiarietat i proporcionalitat del Tractat de Lisboa.

6. Garantir el compliment del reglament intern del Consell de la Unió Europea que exigeix la publicitat dels resultats de les votacions, de les explicacions de vot, de les declaracions que figurin a l'acta i dels debats a conseqüència de la presentació de propostes legislatives a l'esmentat òrgan.

7. Creació de normes comunes en relació als procediments administratius i de classificació/desclassificació i registre de documents de la Unió Europea.

8. Creació d'un portal Internet/registre de documents únic i comú a totes les institucions.

9. Garantir la plena publicitat de la legislació europea.

10. Defensarem la desaparició de la "comitologia" a les institucions europees, garantint el paper de Parlament Europeu com a dipositori de la sobirania popular dels europeus.

e) Participació i transparència

Un dels principals objectius del Tractat de Lisboa, signat el 13 de desembre de 2007, és aconseguir que la gestió en el sí de la Unió Europea sigui més participativa i transparent, aprofundint així en el seu caràcter democràtic i satisfent les expectatives que els ciutadans europeus tenen pel que fa a la responsabilitat comuna en la gestió, obertura, transparència i participació de totes les seves institucions.

Més que un objectiu és una necessitat. Les institucions europees no poden romandre en la torre de vidre on estan, allunyades dels ciutadans, complexes, difícils d'entendre, de participar-hi i d'influir-hi. Ens hi va la mateixa Europa.

Els darrers anys ha aparegut un nou euroescepticisme vinculat a tots aquests factors, a la llunyania i complexitat de les institucions europees, junt amb la crisi provocada pel rebuig a la Constitució europea.

L'única manera de combatre aquest nou euroescepticisme és aproximant-ne les institucions, fent-les destriables, comprensibles, explicables i poroses. Els processos de decisió han de ser més clars i transparents i els ciutadans han de poder influir-hi directament. En aquest sentit entenem la transparència com una millor comprensió i un major accés dels ciutadans europeus a la informació i als documents de la UE. Per aquest motiu propugnem que aquesta sigui més accessible i intel·ligible per la població. Les Tecnologies de la Informació i la Comunicació són una eina fonamental per assolir aquest objectiu salvant així la distància administrativa i física de les administracions europees, una aposta tecnològica que no ha impedit que la majoria de documents no estiguin sempre accessibles en l'idioma que coneix el ciutadà. Situació que, en el cas dels catalans, es veu especialment agreujada per la manca de reconeixement oficial del nostre idioma en el marc comunitari.

Per això, Convergència i Unió es compromet a fer les gestions necessàries perquè tota la documentació comunitària estigui sempre disponible en tots els idiomes dels països membres de la Unió, català inclòs.

Només així s'aconseguirà la transparència necessària que ha de permetre una major participació dels ciutadans en el procés decisor comunitari i contribuir a reforçar els principis de democràcia i de respecte dels seus drets fonamentals. Pel contrari, sense aquesta transparència a la vida política i administrativa, el que es genera és una manca de confiança i de certesa entre la població, dues qualitats que considerem políticament imprescindibles per tenir legitimitat davant la ciutadania.

PROPOSTES

1. Defensarem la divisió d'Espanya en diferents circumscripcions electorals seguint el model plurinacional de l'estat, possibilitat que ja se segueix a altres estats membres, amb l'objectiu que els resultats a les eleccions europees, que ara es veuen condicionats per la circumscripció única, siguin més fidels a la voluntat real dels electors, especialment els catalans.
2. Proposarem que s'introdueixi la importància de la participació a la Unió Europea com a part d'alguna matèria del sistema educatiu dels països de la Unió.
3. Apostarem per potenciar les eines de participació de la Comissió Europea (portal debat Europa i registre de grups d'interès).

f) El rendiment de comptes

Hem diagnosticat ja el fet que el sistema institucional de la Unió Europea és percebut per la majoria dels ciutadans europeus com distant i inaccessible, a causa de la complexitat del seu funcionament, i les seves polítiques semblen sovint indesxifrables, a causa de la terminologia excessivament tècnica i burocràtica. A més el fet que algunes de les institucions europees no siguin escollides directament pels ciutadans, genera la sensació d'enfrontar-se a organismes sense una legitimitat democràtica directa i lliures d'un rendiment de comptes davant de l'electorat.

Tot això produeix un creixent allunyament dels ciutadans de la política europea, tot i la influència que té sobre la nostra legislació i la nostra vida diària, i es tradueix en elevats índex d'abstencionisme electoral.

Per aquest motiu, considerem essencial enfortir la legitimitat democràtica del sistema institucional europeu i ampliar-ne la transparència augmentant les competències del Parlament Europeu, únic òrgan elegit per sufragi universal directe, i potenciant el paper del Defensor del Poble Europeu com a òrgan de control sobre l'acció de les institucions comunitàries i de defensa del ciutadà contra la mala administració.

Això ha d'anar seguit però, paral·lelament, d'un compromís de rendiment de comptes dels representants del poble europeu al seu Parlament davant dels seus electors al llarg del mandat, i no cada vegada que hi ha eleccions. No pot ser que els candidats a les eleccions europees siguin escollits i l'opinió pública

no els jutgi fins 5 anys després, cosa que no és només culpa d'aquests representants, sinó de la llunyania de la política europea

PROPOSTES

1. Treballarem per donar visibilitat i solemnitat a la tasca del Defensor del Poble Europeu. Aquesta institució ha de comptar amb els mitjans necessaris per al desenvolupament de la seva activitat i s'ha de garantir el compliment dels seus dictàmens. Només d'aquesta manera es podrà realment vetllar per la transparència, el rendiment de comptes i l'equitat en l'exercici de les responsabilitats públiques.
2. Exigirem que els mecanismes d'atenció a les queixes i la demanda d'informació per part dels ciutadans compleixin uns mínims de qualitat i eficàcia. Aquest procediment haurà de simplificar-se al màxim per tal de fer el procediment el més ràpid i senzill possible.
3. Lluitarem contra qualsevol forma de corrupció ja que perjudica el conjunt de la ciutadania, ocasiona un greu deteriorament en el funcionament de les institucions i provoca l'allunyament de la ciutadania de la política. Cal que les institucions europees, els partits polítics i els seus i les seves representants treballin activament per fomentar la transparència i el rendiment de comptes davant de la ciutadania.
4. Promourem els canvis legislatius necessaris per tal que tota la informació que sigui d'interès general pels ciutadans pugui ser fàcilment accessible.

g) Repstes ètics, valors i lideratge

Tots els països democràtics del món han tingut la necessitat i l'obligació d'establir uns límits i seguretat jurídica respecte tot allò que afecta la vida i la mort.

La UE tot i respectar la sobirania política de cada estat en la definició concreta de les polítiques públiques pel que fa a aquestes matèries no pot quedar-ne al marge sobretot pel que fa a aspectes relacionats amb la promoció del debat sobre aspectes relacionats amb la bioètica i amb la recerca.

El referent internacional és Conveni internacional d'Oviedo, que l'Estat Espanyol va subscriure, o també comptem amb la Declaració Universal de la UNESCO sobre el Genoma Humà i els Drets Humans de 1997. Alguns dels principis que s'hi proclamen són: La necessitat de respectar l'ésser humà com a persona individual i com a membre d'una espècie; la responsabilitat de les actuals generacions envers les generacions futures; la vigència dels principis universals d'igualtat i no discriminació en l'àmbit dels descobriments sobre el genoma humà; la protecció de la identitat de l'ésser humà, considerant el genoma humà patrimoni de la humanitat.

És evident doncs, que la bioètica és un dels grans reptes d'aquest segle XXI i la UE no pot quedar al marge. La bioètica representa el pont entre ciència i humanitat. La bioètica té una gran repercussió sobre la vida de les persones que cap subjecte polític amb vocació d'afrontar

els reptes del futur de la nostra societat pot obviar.

Així mateix, cal reconèixer la pluralitat d'opcions morals que caracteritza a les societats actuals. Però alhora, cal que la UE ajudi a construir un marc de convivència propi dels estats que permeti resoldre la majoria dels conflictes que es puguin generar a partir d'unes normes de conducta que sobretot fixin límits i aportin seguretat jurídica.

La UE ha d'assumir la coexistència en la nostra societat de valors i principis democràtics, ètics i morals diversos. Per tant, el marc de convivència ha de ser flexible però cal que es construeixi sobre consensos reals i concrets. Cal també saber i decidir quins són els valors i els béns jurídics a protegir en cada moment davant de cada avenç científic que se'ns planteja i plantejarà, així com arribar a consensos respecte a la propietat dels coneixements adquirits.

La UE no pot quedar al marge de la recerca i l'experimentació bioètica com a elements necessaris per l'avenç de la nostra societat.

PROPOSTES

1. Creació d'un Institut Europeu depenent de la UE d'anàlisi, debat, estudi i recerca sobre els principals reptes ètics de la pràctica científica i dels desafiaments bioètics contemporanis (reproducció humana, recerca en animals d'experimentació, recerca en humans, proves genètiques, recerca en material embrionari d'origen humà) que emeti dictàmens i estudis sobre aquests àmbits.

h) Europa, un actor global: La política exterior, de cooperació, de seguretat i defensa. L'impuls d'una agenda multilateral basada en la llibertat i els Drets humans.

Davant d'una alteració important en el darrer decenni de les dinàmiques de força en el món que vivim, amb l'emergència de noves potències regionals, el desplaçament de l'Atlàntic al Pacífic com a principal focus de dinamisme econòmic, l'aminorització de la força relativa dels Estats Units en relació a la Xina, l'Índia o el resorgiment de Rússia,... Europa no pot restar impassible. És en una àrea com la de política exterior, seguretat i defensa que la cooperació i integració europees prenen una rellevància cabdal. Les fallides actuacions en què Europa s'ha mostrat dividida i sense un lideratge clar fan palesa la necessitat d'avançar en la consecució d'instruments reals de poder que permetin actuar amb una veu pròpia i unida. En aquest sentit, caldrà abordar reformes i superar alguns tabús presents de sempre en el procés de construcció europea.

Més enllà de les mesures efectives que el Tractat de Lisboa hauria de possibilitar quan entri en vigor, la UE ha de continuar manifestant de forma contundent el seu permanent compromís amb la pau, la llibertat i la seguretat en un món autènticament multilateral. Un compromís que no pot ser merament passiu o declaratori. La Unió Europea té una immensa i creixent responsabilitat. Donarem suport doncs a una política exterior que s'impliqui activament en tots els afers d'aquest món globalitzat, que posi l'accent en la defensa dels drets humans arreu del planeta, en els drets dels pobles, en

l'extensió de la democràcia i del bon govern al servei dels ciutadans, en el lliure comerç i el creixement econòmic, des d'un profund i convençut respecte del dret internacional i dels principis i decisions de l'Organització de les Nacions Unides.

El Tractat de Lisboa dotarà la Unió Europea de personalitat legal pròpia. Aquest fet no únicament li possibilitarà actuar com un actor més segons el dret internacional públic, sinó també representar el conjunt de la Unió en organismes importants com el Consell de Seguretat de l'ONU. Des de Convergència i Unió defensarem aquesta possibilitat per tal que la veu d'Europa tingui una presència en els òrgans influents del sistema de Nacions Unides. Així mateix, considerem com absolutament necessària l'entrada en vigor del Tractat de Lisboa perquè crearà una nova figura al capdavant de l'àrea d'Afers Exteriors que combinarà les funcions de l'actual alt representant de la PESC i del comissari d'Afers Exteriors. Defensarem que progressivament la Unió Europea faci sentir de manera unitària la seva veu en aquelles institucions i organismes internacionals on participin el seus estats membres. Les Nacions Unides també hauran de ser revisades, per tal d'ampliar la representativitat del seu Consell de Seguretat, i garantir l'eficàcia de les seves decisions.

Cal superar el fals debat sobre l'interès contrari dels Estats Units d'una Europa militarment més forta. En l'actualitat Europa, els Estats Units i el món necessiten una Europa que compti amb unes capacitats militars en detriment de les forces militars estatals, proporcionades al seu pes econòmic i polític, per tal de poder exercir amb autonomia la seva influència en situacions de tensió o conflicte, defensar els valors que són nostres o fer valer els nostres interessos. En altres paraules, una política europea de seguretat i defensa que superi el *soft-power* i se situï en el *hard power*, capaç d'actuar en benefici de la pau i l'estabilitat internacionals, així com de la preservació dels seus interessos i valors. En aquest context, des de Convergència i Unió considerem que el desenvolupament d'una veritable Política Europea de Seguretat i Defensa (PESD) és una part fonamental de la Política Exterior i de Seguretat Comuna.

El desenvolupament d'aquesta PESD no serà possible si no es reforcen les capacitats militars que disposa la Unió Europea i s'avança cap a una política de defensa comuna, amb la necessària cessió de forces militars i de decisió de sobirania per part dels estats que això comporta. Aquest fet s'ha de realitzar en plena coordinació amb els seus Estats membres i, en la mida en què resulti necessari, amb l'OTAN. Estats Units és el principal aliat polític i estratègic d'Europa, tot i que aquest fet no ha de condicionar la possibilitat d'interlocutar amb altres actors internacionals, sempre i quan s'expliciti de forma contundent en el respecte més estricte als Drets Humans que com a europeus creiem que hem de promoure arreu del món i tot poble ha de respectar.

PROPOSTES

1. Potenciarem la figura del Ministre d'Afers Exteriors de la Unió Europea sorgida del Tractat de Lisboa com a nova cara d'una acció exterior europea

més potent i amb més instruments polítics i financers.

2. Prioritzarem i reforçarem la Unió per la Mediterrània vetllant perquè l'organisme amb seu a Barcelona (Catalunya) disposi de l'impuls polític i la dotació financera necessaris per tal que pugui ser un instrument efectiu.
3. És necessari que Europa compti amb unes capacitats militars creïbles, proporcionades al seu pes econòmic i polític, per tal de poder exercir amb autonomia la seva influència en situacions de tensió o conflicte, defensar els valors que són nostres o fer valer els nostres interessos. Per aquest motiu, des de CiU defensarem la creació de l'Agència Europea de Defensa que impulsi un exèrcit europeu.
4. En paral·lel a una estratègia militar però CiU continuarà apostant sempre per la via diplomàtica en la resolució de conflictes tot impulsant un servei civil de pau que contribueixi a la resolució de conflictes per la via no militar.
5. Continuarem donant suport activament a les negociacions per a la reducció d'armes convencionals i l'ús i fabricació de mines antipersones, tot i els avenços succeïts en els darrers anys.